

SỐ 117 - NAM THU BA

THU SAU, 28 SEPTEMBRE 1934

PHÒNG HỌA

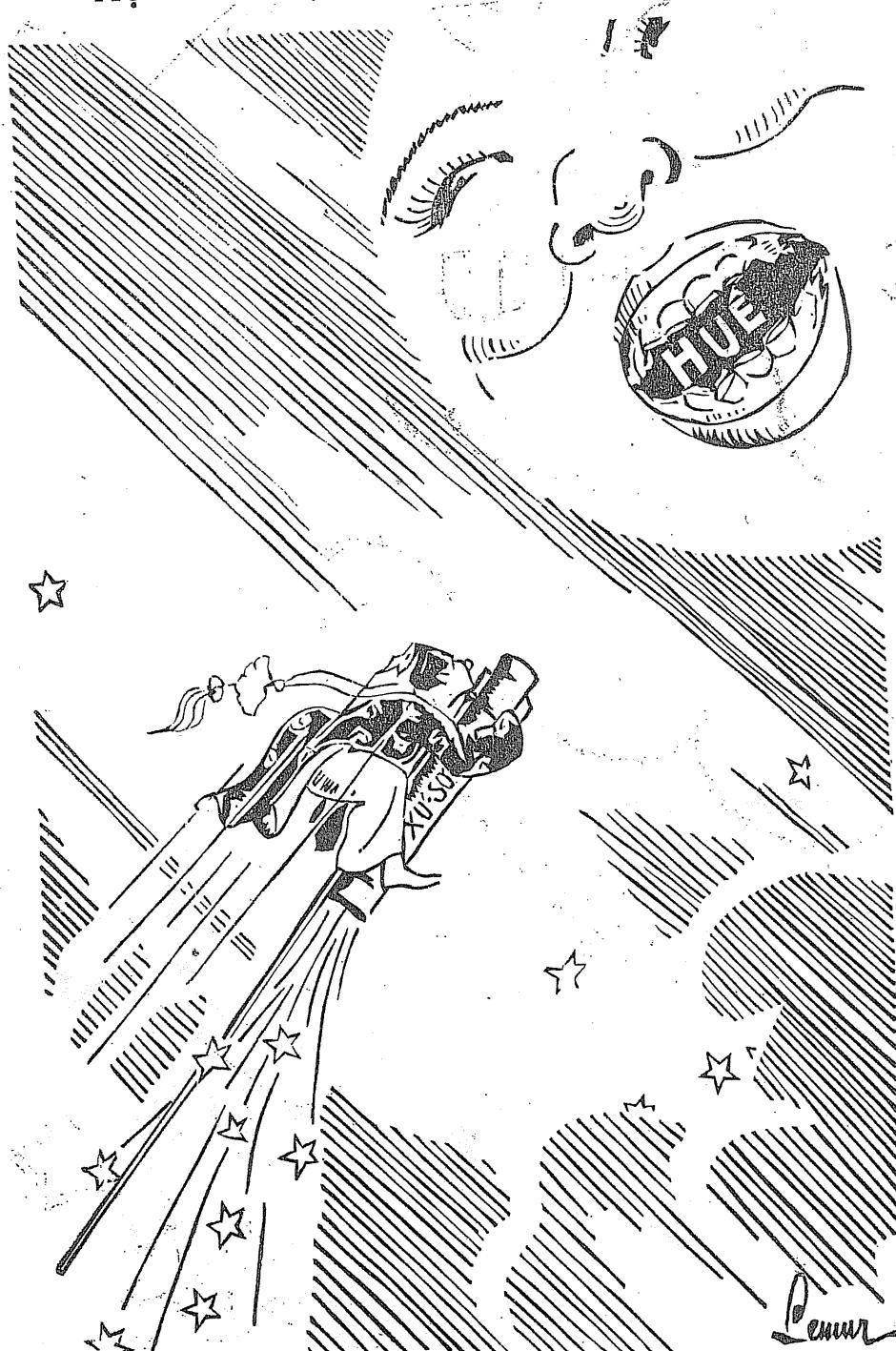
SỐ TRUNG THU

ÔNG GIĂNG VÀ BÚI TÓC ÔNG ĐÔ-THẬN

ÔNG GIĂNG, ÔNG GIĂNG
ÔNG GIĂNG BÚI TÓC
ÔNG KHÓC, ÔNG CƯỜI

MỘT ĐỒ ĐẸP CỦA GIÁO SƯ PICARD

Ông Phạm lê Bồng dùng pháo thăng thiên « Xứ-sở » để bắn mình lên cung trăng

THƠ MỚI

SÓM MAI

Tôi muốn đi nay đây mai đó,
Không muốn ở trong buồng hẹp nhỏ,
Sách xem xong lại ngồi nghỉ, thở dài.
Cho nên tôi định đến ngày mai
Rủ các bạn cùng đi vui tuổi trẻ.
Ù ngày mai! lòng chúng ta nhẹ nhẽ
Như cánh buồm thuận gió trên sóng,
Như đám mây lồng lấp mầu hồng,
Như đàn bướm tung bay phai phói.
Buổi sớm mai, cùng nhau, bạn hối,
Chúng ta rời buồng nhỏ tối tăm,
Để tránh xa bao nỗi ám thăm
Trong bốn bức tường đầy lạnh lẽo.

Buổi sớm mai! lòng vui, chân dẻo,
Chúng ta đi到处 khắp mọi nơi,
Chúng ta đi hưởng ánh mặt trời,
Để được biết cuộc đời thiên vạn trạng..

Chúng ta trông cảnh mông mênh tươi
Tim điều hay trong « quyển sách lớn lao »
Cửa trời xanh, bể rộng, núi cao,
Cửa vạn vật tung bừng linh hoạt

Để được biết những điều to tát
Hay nhỏ nhen như ngọn cỏ, con sâu
Để được rõ những cảnh sang, giàu
Hay những cảnh làm than vất vả.

Vậy ngày mai, chúng ta đi, đi nữa!
Chúng ta đi để biết yêu đời
Và nhất là để biết thương người.

Nguyễn-hữu-Lâm

Muốn chóng giỏi Pháp-văn, không gì bằng đọc:

L'AMI DE LA JEUNESSE STUDIEUSE

Học-báo do các giáo-sư có danh tiếng viết, tháng ra ba kỳ, mỗi số 0\$05

Mua báo đồng niên: 1\$80

Báo quán: 12, Avenue Beauchamp, HANOI

MỘT GIẤC MƠ

TREO lủng lẳng trên cành cây tre, mặt trăng tròn như chiếc bánh dẻo lớn. Chiếc bánh dẻo của những miền lục lội; của những người đói khát, không có tiền để mua ông tiền-sĩ giấy, chiếc bánh nướng, hay vò ich hơn, chiếc phàm hàm.

Tôi ngồi trống trăng, lặng nghe gió thu đưa từ xa lại giọng du dương của đám hát trong quán nào, bàng khuàng như tỉnh như mê. Bỗng người tôi thấy nhẹ bỗng, rồi theo gió từ từ bồng lên cao, lên mãi. . . Rồi lại theo gió, từ từ rơi xuống đất.

Tôi xa xuống một cái vườn rộng, cây cối rậm rạp, trên cành cây chí chít đèn lồng, đèn xếp phô mầu sắc sặc sỡ, mà đèn nào cũng có đề chữ « văn » că.

Tôi còn dương sảng sốt, bờ ngõ, thì thoáng thấy một tốp người đi qua, vừa di vừa hát như lũ dại, hay nói cho đúng hơn, như lũ văn-sĩ đặc thể. Trong mặt họ thấy quen quen, tuy không rõ quen ở đâu, tôi đánh bạo theo họ. Họ đưa tôi đến một nơi rộng rãi, dầy ánh trăng, nhưng than ôi, lại dầy người nữa.

Một người lạ mặt, quay lại bảo nhỏ tôi :

— Quen cả dầy mà; mời ngài vào sới bánh trống trăng.

Tôi định nhỡn mới biết là quen cả.

Ở chính giữa, một cái bàn giài phủ vải mầu tró gio, trên bầy la liệt các thứ bánh. Ở một góc bàn, ông Nguyễn tiến Lãng đương ngồi khóc, than, nhớ tiếc cảnh sông Hương, thỉnh thoảng nấc một cái, rồi, theo bậc hiền bối của ông ta ngâm :

Gió đưa cảnh trúc la đà,
Tiếng chuông Thiên-nụ cạnh gà Thơ
xương.

Bỗng đâu có một bà lão, chắc ngoại lục tuẫn, mày râu nhẫu nhụi, mồm móm má nhăn, lá lợi đến gần ông Lãng, cười nhẹo cả mắt, âu yếm đưa cho ông Lãng chiếc bánh ngọt phết « bo » rất lớn, trên mặt vẽ hai chữ « Nam-phong » và một con rồng giống như con thằn-lằn: ý chừng là con rồng Nam phun bạc của ông Phạm-Quỳnh xưa.

Ông Lãng trông thấy bà lão, mừng quýnh, quên mất cả lễ nghi, đứng dậy ôm lấy vuốt ve, rồi nũng nịu :

— Để tôi đánh phấn cho, kẻ lồng mày cho, bận áo tân thời cho; bà lão sẽ hóa ra một cô gái hây hây, đẹp đáo đẽ.

Rồi ông lại hô to :

— Nào, còn bà nào già xu mà xấu xi, lại dây, tôi sửa lại cho, sẽ tính giá phải chăng.

Nhưng nghe thấy quan (phải quan) đốc-tò Voronoff lối mới ấy, các bà đều lảng đi phía khác cả.

Bỗng nghe thấy tiếng rêu rao: Một bọn ba, bốn người, đầu đội mũ cánh chuồn, dề móng tay dài dằng dặc, mỗi người cầm một chiếc bánh dẻo, vừa đi vừa kêu :

— Ta phải làm cho ngoại quốc biết đến nước ta, ta phải làm cho họ biết bánh dẻo là bánh của ta. Ai bán bánh như chúng tôi sẽ được thưởng một chiếc kim khánh rất đẹp, đẹp hơn cả trăng rằm tháng tam.

Thì ra bọn ông Phạm-lê-Bồng, Tôn-thất-Binh đi quảng cáo cho nước.

Bọn các ông ấy kêu đã khản cả cổ họng, mà không thấy ai hưởng ứng, dàn phái mon men đến bên ông Nguyễn-văn-Vĩnh. Ông này ngồi cười tủm một mình, thong thả dỗng dạc nói :

— Tôi không cần đến bánh dẻo của các ông. Làm trai thì phải ăn gì cũng được, ngủ đâu cũng được. Mang giỗ đi mò cua, bắt ốc là đủ sống rồi. Còn thừa thì giờ để đi ăn giỗ bà con, hay là để đánh tồ lôm. Cách ăn ở như vậy có thi vị lắm chứ.

Nói xong ông vơ lấy chiếc bánh nướng trên bàn, cắt một miếng cho vào mồm ăn, trông ngon lành lắm. Ăn xong, ông tắc lưỡi phê bình :

— Cũng khá, nhưng giá có bánh bò của tây ở đây.

Cách ăn ở như vậy thì có thi vị thật.

Chán đời, ông P. L. Bồng quay lại ông cử D. B. Trạc, ngồi cạnh ông Vĩnh. Nhưng ông cử Dương còn đương

ÔNG DƯƠNG-BÁ-TRẠC TÚC CẢNH

— Mày với tao tuy hai nhưng một. Tao với mày tuy một mà hai.

NÈN CHÚ Ý : Mua một năm báo A. J. S (niên khóa 1934-35) sẽ được biếu quyển « Les Fautes de français expliquées » do báo A. J. S soạn và xuất bản (Nhớ định thêm năm xu tem để gửi quyển sách đó)

DƯỚI BÓNG TRĂNG

trầm tư mặc tưởng, mồm lầm bầm như nói truyện với ông Đinh hộ Lĩnh. Kỳ lục, ông đương ngâm bài thơ của Ba Ech.

..... quách bất siêu.

Ông nhắc lại :

..... quách bất siêu, quái nhỉ ! siêu đây là cao, hay là cái siêu ? Phân vân quá Quách là tiêu hay quách là quách, như vứt quách, ném quách, không có lý... Thôi, đích phải rồi, quách là cái tiêu, mà siêu là cao. Quách bất siêu là.. là.. là.. cái tiêu không cao vậy.

Tìm được chân lý, ông lấy làm thích chí, cười khanh khách. Ông muốn hiểu bài thơ, cố hiểu nó, nhưng hiểu được nó thật cũng khó như ông đòi lấy mặt trăng xuống làm bánh mà ăn.

Bên cạnh ông cứ là ông Dương tự Nguyên đương đọc câu: «maet treang» (mặt trăng), sẽ hỏi những người chung quanh là cái gì ? Nhưng chính ông, đọc một lúc, ông cũng quên mất mà không nhận ra được cái gì nữa.

Cũng trầm tư mặc tưởng là ở góc bàn bên kia, nhà nho tương lai (hay quá khứ cũng được) Nguyễn Trọng Thuật. Ông vừa bẻ chiếc bánh bẻ vừa tự hỏi :

— Không có hiện kim, chỉ có quả khứ với vị lai. Vậy miếng bánh ta đang ăn đây đã hết rồi hay chưa hết?

NHÀ XUẤT BẢN ĐỜI NAY

15 Septembre 1934 bắt đầu bán

ĐẸP

CỦA NG. CÁT TƯỜNG VÀ CÁC BẠN :
TÔ-NGỌC-VÂN, LÊ-PHỐ,

TRẦN - QUANG - TRẦN TỰC NGUYỄN

Nói về mọi vẻ đẹp
Nhiều tranh ảnh đp
Giấy tốt thượng hạng

Có ảnh cô Nguyễn-thi-Hậu (người mặc bộ áo mới đầu tiên) Tranh bìa do ô. T. N. Văn vẽ. Cách xếp chữ và chọn mẫu do ô. Đỗ-Văn

NGƯỜI MỚI
MUỐN BIẾT MỌI VỀ ĐẸP CỦA CUỘC ĐỜI MỚI
NÊN XEM CUỐN «ĐẸP» NÀY VÀ NHỮNG CUỐN
ĐẸP SAU

Mỗi cuộn : 0\$35

Tiền cước : 1 cuộn 0\$20, mỗi cuộn thêm 0\$06
các bạn mua P.H. dài hạn được trừ 10%

Phải bệnh này, vì người đàn ông, không được khỏe, người đàn bà không được mạnh. Khi rượu say, ăn độc cùng nhau giao hợp, là bị phải. Thấy khó chịu trong người, không muốn ăn, hay ợ, đau bụng, chân tay mỏi mệt, mồ hôi giật như hay buồn ngủ, măt bỗng da trĩ. Bị lâu da bụng giật, sắc vàng, có khi lại đậm đậm sồi buong. Như thế dùng ngay thuốc này, bệnh sẽ tiêu tán hết, người lại nhẹ nhõm như thường. Mỗi phiale, độ 4, 5 lọ, lâu ngày, độ 6, 7 lọ là khỏi hẳn, 0\$60 một lọ.

TRUỐC LÂU KIÊN TỊNH

Thuốc này không hại sinh dục và sức khỏe, đàn bà chưa uống cũng được. Bệnh lâu đương phát dùng 2, 3 lọ thuốc lâu 0\$50 một lọ, là khỏi hẳn. Có người chữa không được khỏi ngay di nọc còn lại, nước tiểu khi trong, khi vàng, lần vẫn đục. Gặp khi rượu say, thức khuya, làm việc nhọc, bệnh lại tái phát.

Vậy dùng một hộp Kiên Tịnh tuyệt nọc 1\$50 một hộp là khỏi ngay, tăng 4, 5 hộp, nhẹ 2, 3 hộp.

BÌNH-HƯNG 67 Neyret (phố cửa Nam) Hanoi (xé chợ cửa Nam trong sang)

Đại lý các tỉnh Bazar Nam-Ích (Quảng-trị). — M. Ký-Nhâm phố Lô-rèn (Yên-báy). — Hoàng-đắc-Vinh à (Faifo). — Nam-Hưng 28 phố (Vinh). — Huỳnh-ngọc-Ấn Cai-vòn (Cần-thơ). — Trần-ngọc-Trâm Tuy-phuoc (Qui-nhon)

ÔNG NGÈE LÊ THẮNG TỰ CẢNH

nóng này ấy: ta chỉ xin «chém» cái búi tóc đi thôi.

Vì thế, chúng tôi đã nhiều lần yêu cầu hai ông lý Toét và Nguyễn văn Tố cắt đi cho chúng tôi nhờ. Ông Toét chưa chịu nghe. Ông Nguyễn văn Tố biết điều hơn nên đã thuận và đã cắt búi tóc được mấy tháng nay, tuy ông là một nhà lòn cò. Vậy chúng tôi xin cùng ông Tố đem chôn cái búi tóc của ông đi và từ nay không nói đến nó làm gì nữa. Còn sự kết quả của ngôi mộ búi tóc ấy thì sau này mới rõ được.

Sau khi ông Tố cắt búi tóc, và trong một bữa tiệc kia, ông Đỗ Thận thấy đầu ông Tố như thiếu cái gì mà cái ấy đầu mình có, ông liền nghĩ ngợi một lúc rồi sực tìm ra:

— À, ra thiếu cái búi tóc.

Rồi ông nói mát ông Tố rằng:

— Có ông nhát gan mới thế, chứ tôi thì họ nói thế nào mặc họ, trời còn thì cái đầu tôi còn, đầu tôi còn thì búi tóc còn.

Kèo thì cũng là một câu nói có khái. Ông Đỗ Thận ý chừng muốn thách chúng tôi. Vậy chúng tôi xin nhận lời thách đó và tuyên ngôn rằng:

— Hết búi tóc ông còn, thì chúng tôi còn nói, mà hết chúng tôi còn nói thì búi tóc ông rồi không còn nữa.

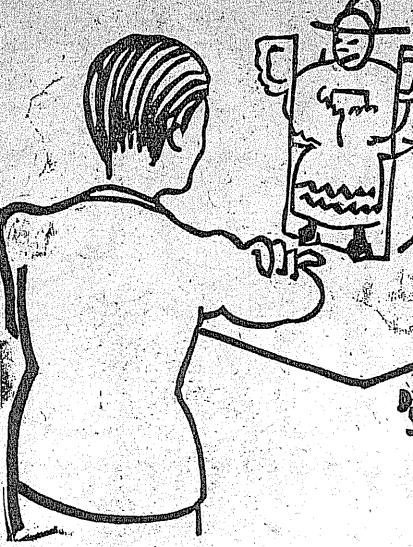
Vì không có quyền như ông Kemal, nên chúng tôi phải nhờ ông giáng, ông giáng, giáng búi tóc ông, đưa một cái chơi.

Áy là mới thử nhẹ ông thôi. Sau này, nếu có dịp, còn nhiều phen nói truyện.

Chúng tôi nóng ruột đợi đến hôm 20 tháng 10 này, được xem ông nghị Đỗ Thận vác búi tóc vào viện Dân biền: cùng với ông nghị Nguyễn công Tiêu, người thích cớp nhặt những quái thai và những kỳ quan của vũ-trụ.

Nhất-Linh

TỰ CẢNH

— Mày với tao tuy hai nhưng một.
Tao với mày tuy một mà hai.

LỊCH SỬ BỨC TRANH TRANG BẦU

CÁI búi tóc thì bao giờ cũng chỉ là một cái búi tóc, dẫu ở trên đầu ông lý Toét, ông Nguyễn văn Tố hay ông Đỗ Thận.

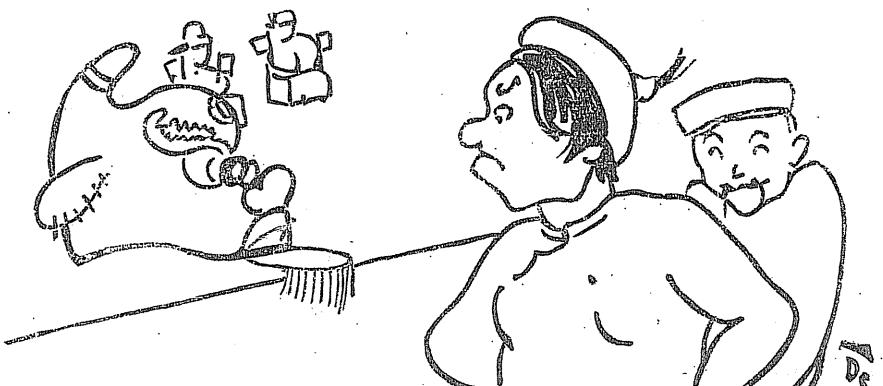
Cái mũ Fez của người Thổ-nbi-kỳ cũng chỉ là một cái mũ.

Nhưng cả hai thứ đó làm tiêu biểu cho sự tàn cổ.

Phái cắt búi tóc đi cũng như là phải bỏ mũ Fez đi.

Ông Kemal ra lệnh nếu ai còn đội mũ Fez sẽ bị chém đầu, tỏ ý rằng một cái đầu cổ hủ nên chặt đi, để vô ích.

Bên ta, ta không có thể dùng cách

— Mày với bà tuy hai nhưng một.

Bà với mày tuy một mà hai.

TRUỐC LÂU KIÊN TỊNH

Phải bệnh này, vì người đàn ông, không được khỏe, người đàn bà không được mạnh. Khi rượu say, ăn độc cùng nhau giao hợp, là bị phải. Thấy khó chịu trong

người, không muốn ăn, hay ợ, đau bụng, chân tay mỏi mệt, mồ hôi giật như hay buồn ngủ, măt bỗng da trĩ. Bị lâu da bụng giật, sắc vàng, có khi lại đậm đậm sồi buong. Như thế dùng ngay thuốc này, bệnh sẽ tiêu tán hết, người lại nhẹ nhõm như thường. Mỗi phiale, độ 4, 5 lọ, lâu ngày, độ 6, 7 lọ là khỏi hẳn, 0\$60 một lọ.

TRUỐC LÂU KIÊN TỊNH

Thuốc này không hại sinh dục và sức khỏe, đàn bà chưa uống cũng được. Bệnh lâu đương phát dùng 2, 3 lọ thuốc lâu 0\$50 một lọ, là khỏi hẳn. Có người

chữa không được khỏi ngay di nọc còn lại, nước tiểu khi trong, khi vàng, lần vẫn đục. Gặp khi rượu say, thức khuya, làm việc nhọc, bệnh lại tái phát.

Vậy dùng một hộp Kiên Tịnh tuyệt nọc 1\$50 một hộp là khỏi ngay, tăng 4, 5 hộp, nhẹ 2, 3 hộp.

BÌNH-HƯNG 67 Neyret (phố cửa Nam) Hanoi (xé chợ cửa Nam trong sang)

Đại lý các tỉnh Bazar Nam-Ích (Quảng-trị). — M. Ký-Nhâm phố Lô-rèn (Yên-báy). — Hoàng-đắc-Vinh à (Faifo). — Nam-Hưng 28 phố (Vinh). — Huỳnh-ngọc-Ấn Cai-vòn (Cần-thơ). — Trần-ngọc-Trâm Tuy-phuoc (Qui-nhon)

PHONG LÃNG KÝ DUYÊN

SỰ TÍCH ÔNG NGUYỄN TIỀN LÃNG CHIM BÀ LÃO NAM PHONG

TRÔNG QUÂN MỚI

RẦM THÁNG TÁM

Đại diễn « Phong Lãng ký duyên ».
(Sự tích ông Nguyễn-tiền-Lãng chim bà lão Nam Phong),

Tiến Lãng (giáo đầu)

... Có ả Nam Phong.
Hà-thành có ả Nam Phong,
Buôn vắn, bén chữ, nuôi chồng, dám
đang.
Nay chồng nên vê nên vang,
Thời chồng hờ hững bỏ cô nàng
bơ vơ.
Gan gùng, ta thử tản phết pho,
Tơ thưa chắp mỗi, họa có cơ nên
tình.
May ra kế vị ông trạng Quỳnh,
Sau này ta thỏa tri tung hoành
bay cao.
Thình thùng thình.

(Bà lão Nam Phong ra trò)

Tiến Lãng (hát nô)
Gặp đây ngã mũ, cúi chào:
Kính chào chị nữ vân hào Nam Phong!
Bấy lâu mợ liêng má hồng,
Bấy giờ gặp gỡ, thực thỏa lòng khát
khoa.
Nhưng là dầy uóc, mai ao.

Mười bảy năm đằng đẵng biết bao
nhiều tình
Nghe nói: từ ngày huyah truồng
vô kinh
Mái vui non nước, muôn nhạt tình tao
khang,
Say miền núi Ngự, sông Hương
Phòng thu đẽ chị bẽ bàng vội ôi!

Tiến đây, em khuyên chị một dỗi
lời:
Nhớ mong chị nữa con người... den
bạc den.
Thùng thình, thùng thình.

Nam-Phong

.... Tủi phận hờn duyên.
Chị đương tủi-phận hờn duyên,
Cảm tình, em lại ngỏ những lời yên
ủi lòng.
Chẳng qua la số kiếp chị long đong,
Nửa đời, nửa đoạn, cảnh cõi phòng
lè-loi.
Nhưng một mai vật dỗi, sao rồi,
Biết đâu người cũ chẳng tái hồi.
với tình xưa

Nết chị còn vắt vường, vắt vo,
Ngày qua, tháng đoạn, nay chờ,
mai mong.
Thình thùng thình.

Tiến Lãng

..., Cách mặt xa lòng,
Bấy nay cách mặt xa lòng,
Anh tôi mê duyên mới, hẳn đang
nồng, đang say.

Chị còn mong chị nữa có ngày
Cùng ai tái hợp, xum vầy như xưa.
Âu là chị khá liệu eo,
Giây loan chắp lại mối duyên tor,
kéo mà.
Quanh hiu đẽ vắng trong nhà,
Sớm khuya đầm ấm, mặn mà... ai
với ai?
Thùng thình, thùng thình.

Nam Phong

... Nghe cũng xuôi tai
Mấy lời nghe cũng xuôi tai,
Nhưng trong Văn-Xã, ai người
tri âm.
Vâ, trên đầu, tóc chị đã hoa râm,
Ngại ngùng nào biết ôm cầm... ai
thuyền ai?
Thình thùng thình.

Tiến Lãng

... Là kẻ bất tài.
Nếu chị không chê em là kẻ bất tài,
Ngó lòng cùng chị, mắng lời, em
sẽ thưa:
Chị để em nối lại mối tor thừa,

Cơ đồ của chị, sớm, trưa em giữ,
gìn....

Thùng thình, thùng thình.

Nam Phong

... Đương độ thanh niê,...
Em còn đương độ thanh niê,...
Chị thời nay đã hết duyên về già.
Trúc mai, nếu xum họp một nhà,
Thật là Trúc trẻ, Mai già, xấu dỗi.
Chỉ e miệng thế chê cười,
Chị thời cũng ngượng, em thời....

é cũng é!

Thình thùng thình.

Tiến Lãng

..... Miệng thế khen chê,
Sá gì miệng thế khen chê,
Quý hò ta quyết một bồ yêu nhau.
Xin chị đừng nghĩ trước lo sau,
Cũng đừng nghĩ ngại bạch đầu với
thanh niê.

Yêu nhau thời chồng vợ nên tiên,
Vừa đói hay trái lúa chi chó, nên
ngại ngùng.

Em đây có phép thần thông,
Làm cho cải lão hoàn đồng như
chơi.

Chị chờ lo tóc bạc, da mồi,
Em mua thuốc nhuộm, tóc thời
lại đen.

Da mồi, đã có phấn cung kem,
Khéo tó, khéo dẽm rồi chị xem cũng
tinh.

Chị chờ lo răng đã rụng tan tành,
Thay hảm răng giả, miệng lại xinh
như thường.

Rồi em sắm cho bộ áo Nguyễn-cát-
Tường,
Bộ quần chép nếp, chị sẽ nõn nướng..
cô tiểu thư.

Thùng thình, thùng thình.

Nam Phong

..... Nói thực hay hư?
Hỏi em rằng: nói thực hay hư?
Chị mà hóa được cô tiểu thư
thời,
Cùng em, chị sẽ tuyên lời

Sông thời gửi thịt, chết thời gửi
xương.

Lấy em làm chồng lẽ, chị thương,
Rồi chị dắt diu em nhẹ bước trên
đường công danh.

Thình thùng thình.

Tiếng Lãng

... Loan phụng hòa minh,
Nay mừng loan phụng hòa minh,
Em đây phi chí bình sinh mơ màng.
Cùng nhau ta sẽ đường hoàng
Sống cuộc đời mới mẻ chúa chan....

tình ái-tinh.

Thùng thình, thùng thình.

Nam Phong và Tiến Lãng

(cùng hát)

... Gió mát trăng thanh,
Đêm rằm gió mát trăng thanh,
Ta nhờ Bà Nguyệt chứng minh
lời thề.

Thề rằng: trọn đạo phu-thê,
Trăm năm, sống thác, ta chẳng hờ
phụ n.

Nhớ nhở dưới bóng trăng thau,
Giung giăng, giung giê, ta ôm nhau
nhảy đầm.

Đàn tình, gẩy khúc « Đồng Tám »,
Cho dỗi ta vui mắt nguyệt đêm rằm
cho mân canh...

Thùng thình, thùng thình,
thùng thình!!

Tú Mỡ.

KIÊU NHÀ BẾP DO TAY NGƯỜI CHUYÊN-NHỆP VẼ

Chúng tôi đã ngoài 16 năm chuyên-nghiệp vẽ kiêu nhà. Vì
được lòng tin của các ngài trong ba kỳ, nên chúng tôi
đã lập thêm một sở nữa ở THANH-HÓA. (Xin kính giá hạ)

TOUT POUR ARCHITECTURE

NHUẬN - Ô C

SIÈGE : 168, Rue Lê-Lợi, HANOI (Gần trường Thể-duc)
AGENCE : 63, Avenue Maréchal Joffre, Thanh - Hóa

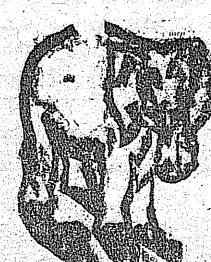
CÁC QUÝ-KHÁCH HỎI GHO ĐƯỢC NƯỚC HOA NGUYỄN CHẤT

HIỆU CON VOI

1 lô, 3 grammes 0\$20, 1 lô 2\$00 10 lô 18\$00

1 lô, 6 grammes 0.30 1 lô 3 00, 10 lô 27,00

1 lô, 20 grammes 0.70, 1 lô 7,00, 10 lô 63,00

PHÚC-LỢI, 79, Paul Doumer, Haiphong bán buôn và bán lẻ.
ĐẠI-LÝ: MM. Phạm-hạ-Huyền 36 Rue Sabourain Seigon — Đồng-Dức 64 Rue des Canonnais Hanoi — Thiên-Thành phố Khách Nam-dịnh — Phúc-Thịnh phố Gia-long Hué.

CUNG HẰNG LÀNH LEO

T RUNG thu năm nay, trăng trong mà sáng. Trên trời qua những ngôi sao lấp lánh như mảnh ngọc thạch mờ, mây sợi mây trắng vắt qua những ngôi sao lấp lánh như một giải lụa giát kim cương.

Cơn gió mát thoảng qua làm tôi nhớ lại, cũng ngày này răm ngoài cũng lên cung trăng dự cuộc hoa-dâng và khiêu-vũ của Hằng Nga tiên nữ. Trước khi chia tay ly biệt, Hằng Nga có hẹn trung thu năm nay, lại lên chơi trên ấy để dự cuộc tụ họp quan trọng giới.

Vua Đường minh Hoàng xưa năm mồng lên chơi nguyệt điện một lần, mà cái sự tích ấy, người ta còn lưu truyền mãi mãi. Huống chi bây giờ ta có nhời mời của chị Hằng, thì tội gì chốn cung-quảng xa xôi kia, ta lại không trở lên thăm một lần nữa.

Lạ thay, hình như Hằng Nga biết trước, tôi vừa nghĩ thế, thì bỗng nhiên, làn mây ló lửng giữa trời rồi bỏ những vị sao lấp lánh, từ từ hạ xuống dưới chân: mây trắng như tuyết mà êm như bông, đón mời người trần tục rồi bay lên cao, trong phút chốc đã đặt ôi trên thềm thứ ba của cung điện quảng-hàn.

Nhung cảnh tượng sao khác năm qua xa. Ngày ấy, cung điện nguy nga rực rỡ, đèn nền sáng xanh, quần tiên đi lại tấp nập, tung bừng, mà bây giờ lặng lẽ, đều hiu... Mấy giây điện âm thầm, yên-lặng... Không một cái đèn lồng, không một ngọn nến, không có mây vàng bao phủ các bậc thềm. Chỉ xa xa, về phía cuối điện, lờ mờ mấy cái đèn xếp con con, ánh đèn yếu ớt mắt dão sau những bụi cây, ngọn cỏ.

Trong mấy cánh cửa sơn son thiếp vàng đóng chặt nhẹn chăng, tôi ngờ ngắn không biết hỏi ai. Mà con chó đen nằm cạnh cột rồng — (xin nhớ đây là chó tiên của Hằng Nga, không phải con chó đen bần thiu dưới trần) — nhìn thấy tôi cũng không buồn lên tiếng cắn.

Vừa lúc ấy, tôi thấy thấp thoáng sau rặng cây, có bóng người áo trắng. Tôi lấy tay vẫy: bóng trắng đứng yên rồi từ từ đi lại. Tưởng ai, hóa ra chính chị Hằng. Tiên cô trông thấy tôi vui mừng hiện ra nét mặt, tươi cười đón chào. Nhưng tôi nhận thấy cái cười của tiên cô có niềm một vẻ buồn, mà trông tiên cô cũng không được tươi tốt như xưa: minh hạc xương mai, gầy vô xanh xao, như người đã trải qua nhiều sự khổn khổ, đau thương.

Tôi nghiêm mình chào rồi cất tiếng hỏi:

— Còn nhớ năm qua, tiên cô có hẹn tôi năm nay lên đây dự cuộc tụ họp quan trọng giới. Tôi đã không dám sai hẹn lên đây, sao quang cảnh

đồi thay đổi thế này? Không biết có sự gì biến đổi, mà cung hàn bây giờ lạnh lẽo, tiên cô hình như cũng buồn rầu.

Nghe tôi nói xong, Hằng Nga ngược đôi mắt trông đầu dâu ướt lệ lên nhìn tôi, rồi thở dài:

— Mời anh hãy cứ vào chơi, rồi em sẽ kể cho anh biết những sự thay đổi đã làm cho chúng em đến thế này.

Tôi lặng lẽ theo bước tiên cô, quanh những cây cổ thụ, đi trên giải cỏ êm lấp lánh sương. Bong sao bắc-dầu lờ mờ chiếu thấp thoáng trước mặt cái bóng trắng của Hằng Nga, tôi có cái cảm-tưởng theo một cô con gái trong truyện Liêu-trai, đi vào những cảnh huyền ảo, mơ hồ.

Đến một căn điện nhỏ, Hằng Nga dừng bước mời tôi vào. Một giây đèn xếp con mà tôi trông thấy lúc nay, chiếu sáng một cái bàn con bày một cỗ bánh lèo tèo: dăm ba cái bánh ngọt, một vài chén trà hương. Chung quanh bàn, hai, ba tiên nữ thấy chúng tôi đến, vội vàng đứng dậy chào.

Hằng-nга quay lại tôi giới thiệu:

— Đây là ông Thạch Lam phóng viên của báo Phong-hóa dưới trần. Đây là Hà-tiên cô, đây là Phù-dung tiên nữ, Ngọc-uyên và Quỳnh-giao tiên nữ...

Tôi cúi đầu chào rồi đợi các tiên nữ giơ tay để theo phép tối tân trên thương giới, tặng mỗi ngón tay một cái nhẫn vàng. Nhưng không, chỉ thấy các tiên nữ cúi đầu e lệ, sờ mỉm cười như các cô gái phuong đông. Hằng-nга khói đầu câu truyện:

— Anh xem, trung thu năm nay, tôi chỉ có thường trắng như thế này: hai, ba chị em, một vài chén trà, thế thôi. Kẽ cũng hơi buồn... Nhưng còn đâu là cái ngày rực rỡ năm xưa nữa!

Tôi đưa mắt ngạc nhiên hỏi, Hằng-nга lại nói tiếp:

— Chắc anh còn nhớ năm vừa qua: nào là dặng hoa dánh vợt, khiêu vũ, vui vẻ hết sức. Hồi ấy, tôi còn chủ trương tờ « Tiên-nữ thời đàm » còn đang cùng với Tây-vương tiên nữ chủ trương cái tao-dàn và lập hội diễn thuyết để cỗ động chị em theo mới... Lại còn tờ Cung-quảng tân văn của chị Quỳnh giao đây nữa.

Quỳnh giao tiên cô nghe thấy nói đến tên mình cúi đầu mỉm cười. Tôi lấy địa vị là người đồng nghiệp, vội vàng hỏi thăm tiên cô về tình hình báo giới trên trời.

Tờ Tiên-nữ thời đàm sau mấy lần chết đi sống lại vì tài chính quẩn bách — (chợt tưởng trên trời không có kinh tế) — đã bị đức Ngọc-hoàng và hội đồng kiêm duyệt bắt đóng cửa. Sau đấy ít lâu, tờ Tân-văn của tôi cũng bị đóng cửa nốt. Anh tính chị em chúng tôi tài hèn súc mọn, chống

sao lại được với các thần thủ-cựu là bậc trên cả, như Ngọc-hoàng, Lượng-đế Xích-mi lão tổ, Tam đế, Nam cựu tiên ông... Còn nhiều bậc thượng tiên nữa, cũng a dua đưa đầy khiến chị em chúng tôi phải thất bại.

của THẠCH-LAM

quá, sau cũng đã phải nhờ đến Tề thiên đại thánh sang Tây trúc cầu cứu đức « Quan thế âm » họa chặng ngài có rủ lòng từ bi mà giúp chị em chúng tôi không.

— Ngài bảo làm sao?

— Ngài chấp tay nhập định một lát; rồi đọc một câu kệ rằng:

— Úm ba la, ma ha tát, ma ha tốt, ma ha top, cồ lê, cồ lê, già bà ha...

— Thế nghĩa là gì?

— Nào chị em tôi có hiểu. Má hỏi ông Tề thiên thì ông mãnh chỉ cười trừ — thành thử chị em chúng tôi đành chịu vậy.

Hằng-nга tiên nữ nói xong rung rung nước mắt chực khóc. Sau cùng không giữ nổi được lòng cảm động, Hằng-nга — ôi! tiên nữ! — khóc nức khóc nở không ra tiếng. Các tiên cô cũng cất tiếng,.. khóc theo, nước mắt chảy như suối... (1)

Trước cái quang cảnh ấy, tôi thực ái ngại. Tôi lựa nhời ngọt ngào yên ủi các tiên cô, nói rằng dưới trần chị em phụ-nữ cũng bị nhiều sự cản trở như vậy, xin các tiên cô cứ vững lòng.

Hằng-nга dãm chân gắt lên rằng:

— Nhưng dưới trần khác, mà trên thương giới khác!

Rồi lại càng nức nở khóc già.

Cung điện quảng hàn đã âm thầm lạnh lẽo, thêm tiếng khóc của Hằng-nга, lại lạnh lẽo, âm thầm hơn. Tôi lặng yên ngồi nghĩ, nhớ đến cảnh Nguyệt điện thiên tiên khiêu vũ, ngọc múa vàng reo, mà giận các ông thủ cựu, làm một cô tiên nữ như Hằng-nга phải giở nước mắt thi ác nghiệt biết bao!

Bỗng nhiên tôi thấy vật gì luồn qua chân. Cái xuồng nhìn thì ra con chó đen, con chó yêu của chị Hằng. Nó phe phẩy cái đuôi, và cũng hình như biết chủ nó đang buồn rầu, nó cũng buồn rầu như chị Hằng, nhìn chúng tôi rồi cứ quấn quít bên chân.

Hằng-nга đưa tay vuốt ve con chó, rồi ngưng nhìn tôi như có ý الثن thò, e lệ, rồi nàng mím cười nói:

— Chết chửa! mời ông anh lên để xem chúng em khóc! anh tha thứ cho nhé, và xin ông anh trả về trần đừng có nói gì về truyện buồn của chúng em đây. Chị em ở dưới ấy biết, họ cười chết!

Tôi vội vàng đáp:

— Không hề gì, dưới trần quang cảnh còn buồn hơn nữa, tiên cô à. Chị em tân tiến mỗi người đi mỗi ngả, không có quay quần họp súc mà làm việc. Vả lại, những người thủ cựu

(1) Vì thế nên năm nay, dưới trần ta nước to, đê vỡ, mùa màng thiệt hại rất nhiều.

(Xem tiếp trang 8)

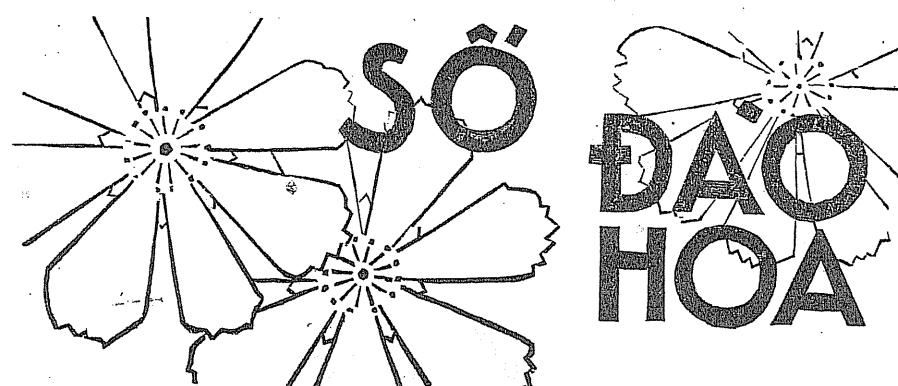
THUỐC LÂU HỒNG-KHÈ

Bệnh lậu mới mắc phải, hoặc bệnh đã lâu chưa khỏi nọc, mỗi khi uống rượu, thức đêm, trong người nóng nẩy, lại thấy trong nước tiểu có vón, uống thuốc này đều khỏi nọc. Thuốc đã mau khỏi, lại không công phạt, nên được anh em chị em đồng-bào tin dùng mỗi ngày thêm đông, cả người Tây, người Tàu cũng nhiều người uống thuốc này được khỏi nọc, công nhận rằng không thuốc nào hay bằng thuốc lậu Hồng-Khè. Giá 0\$60 mét ống. Bệnh giang-mai, bệnh hạch lèn soái, nóng rét, đau xương, rát thịt, rúc đầu, ướt mè-day, ra mào gà, hoa-khè, phá lở khớp người, uống một ống thuốc là kiền-biệu, không hại sinh-dục. Cũng 0\$60 mét ống. Xin mời quá bộ lại hoặc viết thư về; lập tức có thuốc gửi nhà giày-thép đến tận nơi.

HỒNG-KHÈ - DƯỢC - PHÒNG

88, Route de Hué (số cửa số Hôm) Hanoi - Téléphone 755

ĐẠI-LÝ HỒNG-KHÈ - M. Đức 73, Belgique, Haiphong - Ich-sinh-Đường 190, phố Khách, Nam-định - Xuân-Hải 5, Rue Lac-son, Sơn-tây
Phúc-Long 12, Cordonnier, Hai-dương - Bát Tiên, Maréchal Foch, Vinh - Bát Tiên, Paul Bert, Hué - Bát Tiên, Tourse Marché - Rue Marché Nha-trang
Đức-Thắng 148 Albert 1er Dakao Saigon - Có đặt đại-lý khắp ba Ký - Ai muốn nhận làm đại-lý xin viết thư về thương lượng.

Truyện một anh chàng xinh trai
của KHÁI-HƯNG

(Tiếp theo)

Lời thề còn đó tro tro

Cuộc tình duyên tưởng tượng của tôi giờ giã được hai tháng trời thì lại một sự tức cười nữa xảy ra. Chắc có ngài đã lầm bầm: « Đến lầm sự xảy ra! Thế mà anh ta bảo đời anh ta phẳng lì như cành bùn lầy, nước đọng! Còn như có tức cười hay không thì chưa chắc, vì từ đầu truyện đến đây, ta không thấy một mảy may tức cười nào, tuy anh ta luôn luôn khoe khoang như vậy »

Vâng. Mà có lẽ thực. Nói tức cười thì cũng hơi quá. Họa chăng có vẻ khôi hài một chút.

Nhưng dù nó đáng tức cười hay nó chỉ có vẻ khôi hài cũng không quan hệ gì lầm, quí hò nó có xảy ra là đủ rồi.

Mà nó có xảy ra, xảy ra ở dưới ánh sáng mặt trời, chứ không phải ở trong trí tưởng-tượng nữa.

Hôm chủ nhật ấy, cũng như mọi chủ nhật khác, vừa ở trường ra, tôi đã cùng mấy người anh em bạn vào lượn chơi trong hiệu Gô-đa tuy chẳng bao giờ tôi chịu mua một vật gì. Cuộc « du hành » của chúng tôi có hai mục đích: mục đích thứ nhất là đi ngắm nghĩa cho thích mắt những đồ hàng đẹp để mà chúng tôi không có tiền mua.

Còn mục đích thứ hai mà chúng tôi không ai thú với ai, là đến nhìn các cô thiếu nữ đi mua hàng. Trong bọn chúng tôi, có nhiều người tự hào rằng, trái ngược lại, đó chính là mục đích của các cô kia vào Gô-đa để chấm lấy ý trung nhân trong đám sinh viên Cao-đẳng. thứ hàng cao giá của các cô. Nhưng tôi vẫn ngờ lầm. Tính tôi rất hay ngờ, nhất là từ ngày tôi được làm quen với tấm ái-tình trong tiếc của cô Thi. Tôi cho rằng cái chức « sinh viên Cao-đẳng » không làm siêu nỗi lòng các cô, cũng như cái học vấn mênh mông của tôi đã không đủ giữ nỗi trái tim cô bạn gái.

Song ngờ thì ngờ, tôi vẫn phải tỏ cho anh em bạn biết tôi cũng như bạn họ, cũng tin rằng chúng tôi là những cái đích để cho cặp mắt sắc sảo kia bắn trúng. Hơn nữa, tôi cũng làm ra bộ theo đuổi một cô mà tôi vờ quyền luyến. Là sinh viên trường Cao-đẳng mà không liếc一眼, không táo tợn đối với phái đẹp thì anh em sẽ liệt mình vào hạng « mọi rợ » ngay. Mà tôi xin thú thực, cái tính tự cao

của tôi chẳng muốn để tôi bị liệt vào hạng « mọi rợ » một tí nào.

Cái cô được hân hạnh lọt vào con mắt giả dối của tôi buổi sáng hôm ấy, sự tình cờ run rẩy, lại là con một quan phủ, khiến anh Hoàng Ngọc yên trí ngay rằng cô là người yêu của tôi. tuy tên cô bắt đầu bằng chữ T. một chữ cái ở sau chữ B những gần 20 bậc. Song anh Ngọc nhất định cho chữ B là mỹ tự của cô T..

Mà, — một sự ngẫu nhĩ gớm ghê, — cô B, tôi tưởng-tượng ra lại có thực: Cô Bảo. Kèm thi chảng thiếu gì tên bắt đầu bằng chữ B, sự đó có chi lạ. Song ai dám ngờ rằng cô B ấy lại dính líu cùng tôi một cuộc tình duyên thứ hai thế thầm gấp mấy cuộc tình duyên thứ nhất. Có lẽ tâm linh bào cho tôi biết trước nên tôi tưởng tới tên một người tương lai sắp sửa làm cho tôi è-chè khồ sở chăng?

Sau này tôi mới hiểu là ở đời không có sự gì ngẫu nhiên hết. Rồi độc giả sẽ hiểu như tôi.

Gần mười giờ, tôi về nhà cô tôi để ăn cơm sáng.

Tôi lên gác và vừa mở cửa sổ nhìn ra ngoài thì ở một cái gác đối diện nhà cô tôi, một người thiếu nữ đương ty tay bạo cửa sổ đầm đầm trông sang, như ngồi đó mà chờ đợi ai.

Lần này không phải là lần đầu tôi gặp cô ta, nhưng là lần đầu tôi lưu ý đến cô ta. Mọi khi, đối với tôi, cô ta chỉ là một người... một người khách qua đường, không tên không tuổi mà cuộc tình duyên khốn nạn thứ nhất của tôi luôn luôn thì thầm khuyên tôi đừng dính líu tới.

Nhưng hôm nay, chẳng biết sao, lòng tôi bỗng bột muôn yêu. Có lẽ đó cũng là một sự giả dối. Có lẽ ngày hôm qua một người bạn tôi dám ngờ vực rằng cô B. chỉ là một tên tôi bịa đặt ra, nên nay chợt trông thấy thiếu nữ kia, tôi lờ mờ nghĩ ngay tới một sự khôn khéo để cứu vãn, lấy tẩm danh dự đương lung lay. Phải, nhận được một bức thư của cô kia giữ làm bằng chứng, rồi tuyệt giao với cô ta, như thế thật là tiện lợi và giản dị. Nhưng có được cái bằng chứng ấy, kẽ cũng khó khăn vất vả.

Tôi đương loay hoay với những ý tưởng bất chính ấy thì, hình như cô kia đọc được trong tâm hồn tôi, gật tôi và mỉm một nụ cười tinh. Tôi giật mình kinh ngạc. Tôi không ngờ đâu sự nguyễn vọng của tôi lại được thực hiện chống đến nhu thế, khiến tôi không khỏi lo sợ, mơ màng tưởng nhớ tôi buổi gặp gỡ dễ dàng ở cửa trường hàng Cót...

May sao chỉ có thể, mới chỉ có một nụ cười vui vẫn thi cô thiếu-nữ như nghe tiếng ai gọi, vội vàng quay vào

trong nhà. Chờ một lát không thấy cô ta ra, tôi đành xuống nhà ăn cơm.

Buổi chiều, lúc tôi vào trường, đi qua nhà cô láng giềng. Liếc trông vào hàng, tôi vẫn thấy cái nụ cười ban sáng nở trên cặp môi đậm đà và âu yếm, làm cho trí tôi không thể nào quên ngay được nó, phải đem theo nó cùng vào trong Cao-đẳng.

Rồi luôn mẩy hòm, tôi sinh ra băn khoăn mơ mộng như bị cái nụ cười kia ám ảnh.

Bốn hôm sau, một buổi chiều thứ năm, nhầm vào một cuộc nói chuyện của ông Monet ở nhà hội quán Việt-Nam Thanh Niên. Tôi cùng mấy anh em trường Cao-đẳng sư-phạm đến dự thính.

Gần giờ khai diễn tôi bỗng đe ý tới một cô thiếu-nữ đi qua đi lại trước mặt tôi đến ba, bốn lượt và băn khoăn như muốn tìm một chỗ ngồi. Tôi liền đứng dậy và lễ phép xin cô ta chiếu cố tạm nhận cái ghế mà « tôi có hân hạnh được kính dâng cô ». Cố nhiên là tôi nói tiếng Pháp để khoe cái giọng tây « không dấu » của tôi. Vả tôi tưởng đối với một cô tân tiến đến nghe một bài diễn văn chữ Pháp mà đem tiếng mẹ đẻ ra nói với thì không khỏi cô ta cho mình là khiếm lẽ.

Nhưng tôi kinh ngạc xiết bao, khi cô ta ngồi xuống ghế, ngược mắt cảm ơn tôi bằng một nụ cười, — cái nụ cười tươi tắn đóng khung trong khuôn cửa sổ bừa bộn. Thì ra cô ta là cô láng giềng ở phố Vái-thâm.

Tôi loay hoay tự hỏi: Cô ta đến đây làm cái gì? Hay lại... Sự nhún nhường bẽn lẽn không dám cho phép tôi nghĩ trọn câu, vì nó sợ tôi lén quá mà tưởng rằng cô ta đến đó chỉ vì « cặp mắt xinh đẹp của tôi ».

Dẫu sao, tôi cũng không tránh khỏi sự ngưỡng ngạn, vì trong khi ông Monet nói chuyện, hình như cô thính giả đe ý đến tôi hơn là đến bài văn của diễn giả.

Biết đâu chẳng phải lòng tư-ái của tôi tưởng tượng ra điều đó. Tôi tự an ủi như thế, là vì không biết sao lúc bấy giờ tôi lại chợt nghĩ đến Thi với

GIÓ'I THIẾU THUỐC LẬU, GIANG

Xin giới thiệu với các ngài, từ trước tới nay mới có một thứ thuốc Lậu, Giang ra đời thực hay. Uống vào chóng khỏi và khỏi chắc chắn, không hại sinh dục, làm việc như thường. Nhẹ 2, 3 lọ, nặng 6, 8 lô.

Thuốc ấy đã phân chất tại nhà thí nghiệm, đã thí-nghiệm cho nhiều người, kết quả mỹ mãn. Đã nhận được nhiều thư cam ơn rút có giá trị.

Vậy xin giới thiệu với các ngài, từ nay sẽ khỏi bị tiền mất tài mang.

Thuốc Lậu mới phai hoặc đã lâu, tự đau rút, mủ nhiều ít, buốt tức xung quy dần.

Thuốc Giang-mai, bát cứ-eù-dinh thiên-pháo, mè-day, mào-gà, hoa khế.

Thuốc liệt nọc và bồi bổ nguyên khí, kiên tinh bồi thận, cho những người sau khi khỏi bệnh Lậu, Giang.

Bán tại nhà thuốc THƯỢNG-BỨC, № 27 Rue de la Mission (phố Nhà Chung) Hanoi.

Ở xa muôn dặm, viết thư về, sẽ có thuốc gửi « Lĩnh-hóa giao-ngân » đến tận nơi ngay.

0\$50

1\$00

1\$50

cuộc tình duyên khốn nan của tôi
năm xưa. Rồi tôi nhớ lại lời thề của
tôi, lời thề không yêu ai nữa.

Tôi đương vò trú ý lắng hết tinh
thần nghe bài diễn thuyết, cốt để tránh
luồng hào quang của đôi mắt thôi
miễn sáng quắc thì tiếng vỗ tay dồn
đổ làm tôi giật mình tỉnh giấc mơ
màng. Tôi ngoogn hỏi anh Ngọc
đứng bên cạnh :

— Hết rồi à ?

— Hình như thế.

Anh khúc khích cười trả lời tôi rồi
bẩm tôi, tro phía hàng ghế trước mặt
mà thi thảm :

— ... của anh đấy à ?

— Anh nói cái gì, tôi không hiểu.

Nhưng một sự ngẫu nhiên (cũng
như sự ngẫu nhiên ở cửa trường hàng
Cót), làm cho tôi hiểu ngay:

Cô thính giả xinh đẹp di lại chỗ tôi
đứng và hỏi tôi một cách rất thản
nhien :

— Ông ấy nói những gì thế, thưa
ông ?

Tôi nóng bừng cả người. Vài lưỡi
tôi lùi lại không nói được nửa câu. Cô
kia lại hỏi luôn :

— Ông có thể giảng nghĩa qua cho
em hiểu với không ?

May sao anh Hoàng Ngọc, bạn tâm
lý học của tôi cứu giúp tôi ra khỏi
được sự khó khăn. Anh mỉm một nụ
cười rất tươi mà trả lời rằng :

— Thưa cô, diễn giả nói truyện về
nơi tụ họp của anh em thanh niên
Đông Dương.

— Ô, thế thì chắc hay lắm nhỉ ?

Tôi lấy làm bức minh quá, vì bao
nhiêu mắt đồ dồn cả vào chỗ chúng
tôi đứng. Câu tiếc tôi hỏi sống :

— Thưa cô, vậy ra cô không hiểu
tiếng Pháp ?

Cô kia chẳng chút thận thùng,
ngượng nghẹn, trả lời vẫn tắt :

— Không.

Tôi toan nói một câu mai-mỉa, đại
khái: «Vậy cô đến đây làm cái trò gì?»
Nhưng tính nhút nhát và dễ cảm
kinh của tôi làm cho tôi chỉ nóng rát
mặt lên mà đứng cầm tay như một
«con cá chép». May sao cô kia lại
nói tiếp luôn :

— Em cứ tưởng ông đốc diễn thuyết
bằng tiếng ta.

Anh Ngọc đáp :

— Cô lầm rồi. Thứ năm sau, ông
Trần trọng Kim mới nói truyện bằng
tiếng Việt Nam.

— À ra thế đấy. Vậy thứ năm sau
tôi lại đến vậy.

Rồi cô mỉm cười chào chúng tôi.

Tôi thoát nạn, trong lòng mừng
thầm và tự nhủ :

«Có lẽ chủ nhật và thứ năm mình
không dám về nhà nữa chăng?»

(Còn nữa)

KHÁI-HƯNG

HAT QUAN

Tối hôm rằm tháng tám.

Trên nóc đình uốn cong in lên nền
trời xanh nhạt một nét già dặn nhịp
nhàng, trăng tròn và trong treo lơ
lửng, rung rinh đầu cành da thưa lá.

Ở sân đình, hai bọn trai, gái ngồi
hai bên sợi dây thép vừa căng và ồn
ào nồi truyện, hàn tán, cười đùa.

Họ còn đương theo lễ phép nhà
nghề nhường nhau hát trước, thì một
người ở cổng đình đi vào, lên tiếng
đồng-dạc, hách dịch, truyền lệnh cho
cả bọn phải lập tức đến phủ hát hầu
quan nghe.

Một trang trọng bọn tài tử rờ lý sự
hỏi vấn :

— Bác là ai mà ra được lệnh ấy ?

— Mày không biết tao là đội lệ à ?
Lý trưởng đâu ?

Tức thì cái roi song của thầy đội
quật túi bụi. Một cô xinh đẹp bên phe
nữ, người lanh lẹ, lóe lánh ra can
thiệp và xin thầy đội tha thứ cho
người anh em say rượu. Chắc hẳn là
đối với tấm thân yêu diệu, thầy đội
cũng có một lầm, hai lờ đụng chạm tí
ti. Nhưng cô em chỉ vui tươi, cười
nói dễ dàng. Cô lại dỗ dành khuyên
can anh em, chỉ em bảo nên vâng lời
thầy đội đến hát mừng quan phủ mầu
đè tỏ lòng kính mến ngài.

Tới nha môn, thầy đội ta lên trình
quan, có ý tự phụ rằng mình làm việc
mẫn cán và đắc lực.

Căng giây thép và chôn thủng sắt
tay là công việc trọng chớp mắt ở một
phủ đường đầy lín tráng.

Rồi cô lúe lỉnh không dẽ bèn nam
mời, đánh giây gỗ nhịp cất tiếng ca
rắng :

Trung thu,

Tối hôm nay, gấp tiết trung thu,
Cửa quan phủ mầu bọn dân hát
hầu.

Trước khi nam, nữ cùng nhau
Thi tài cao thấp trong câu truyện tình,

Em xin mạn phép bầy trình
Một thiên kỷ sự vừa ở sân đình xảy ra.

Tài hèn có nhất nôm na

Quan nghe xin cũng lượng tha cho
được nhờ.

Rằng cháng em một bọn quê mùa,
Công lung làm lụng ở chốn đồng chua,
bùn lầy.

Suốt năm được có đêm nay
Tim nhau trai, gái vui vầy ca sang.

Hợp nhau ở sân đình lanh lẹ

Dám xin quan lớn đèn trời

Xét cho mình bạch con thời on... đội
on.

Thân em nào có phải đào hoa,
Mà hai bàn tay thay hóa bướm là cả
khắp mọi nơi.

Em đây còn ngày dài sự đời,
Nên cứ tình thực em thời trình quan.

Thầy còn tàn mảnh lan man
Nào gầy, nào béo, nào tròn, nào vuông.

Rồi thầy ga gẫm rờ tuồng
Làm em sợ hãi cuồng cuồng giật ra.

Cái áo em nó đã rách làm ba,
Nhưng thầy vẫn lỗi kéo chằng chịu tha
em vè.

May mà chỉ em cho mượn tấm áo
the,

Nên em mới lên được phủ tổ nỗi quê
vài lời.

Dám xin quan lớn đèn trời

Xét cho mình bạch con thời on... đội
on.

BÊN NAM

Trong lòn

Mấy lời kính bẩm trong đơn
Quả thực thầy đội có bờm sờm cõi nàng.

Xin quan soi xét tố tuồng
Ra tay trị tội làm gương cho mọi người.

Thầy đội đứng hầu sau quan, mặt
tái mét, đã mấy lần định ra kêu oan,
nhưng quan phủ không cho phép.

Khi tan hát, quan trả tiền, thì cô
lúe lỉnh nhất định từ chối, chỉ xin
quan bắt thầy đội ra tạ lỗi họ và tự
tay pha hầu bọn họ mỗi người một
chén nước.

Trọng tài, không những quan chuẩn
lời xin, mà còn bắt đội lệ bồi thường
cho cô già tiền tấm áo the... không
rách.

Chắc từ đó, thầy đội ta đã đỡ băng
nhắng bắt nạt dân đen.

Khái-Hưng

PHONG - HÓA TUẦN BÁO

Mua báo kể từ 1 và 15, và phải trả
tiền trước. Ngân-phiếu xin gửi về :
M.Ng. tường-Tam Directeur du P.H.

Tòa soạn và Trị-sự
no 1, Bd Carnot, Hanoi — Tél. 874

GIÁ BÁO

Trong nước, Ngoại quốc
Pháp và thuộc địa

Một năm .. 3p.00 6p.50
Sáu tháng... 1p.60 3p.50

HIỆU THUỐC TÂY HÀNG GẠI

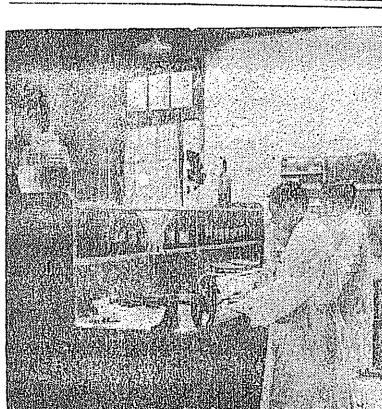
Pharmacie de Hanoi, 13 Rue du Chanvre Hanoi

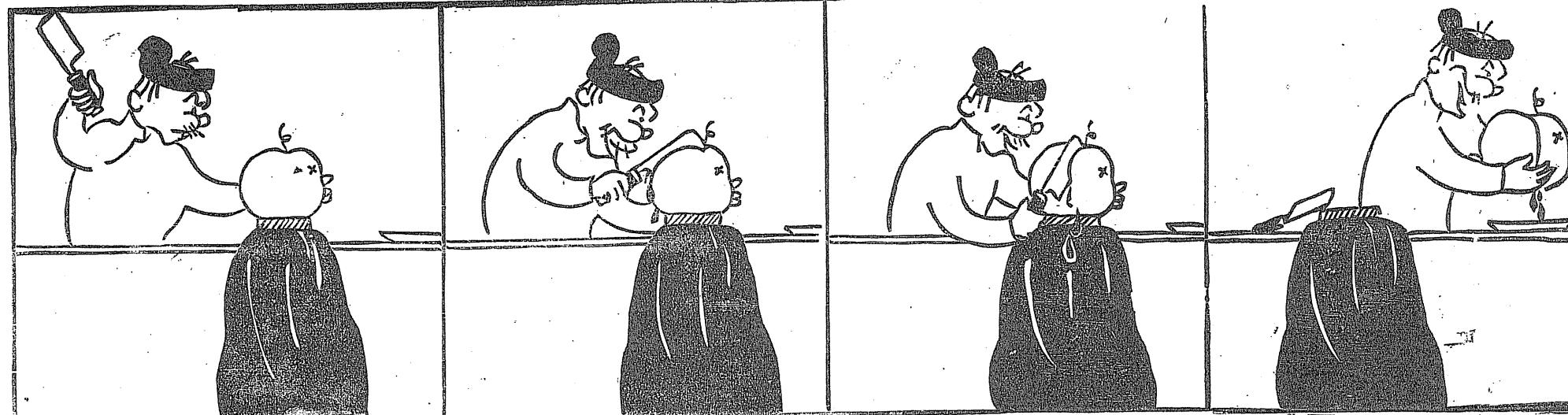
HOÀNG-MỘNG-GIÁC và NGUYỄN-HẠC-HẢI, Bảo-chẽ hạng nhất trường Đại-học Paris

Chinh chủ nhân tiếp khách và trong nora chế các đơn thuốc cần thận.

Có bán : Rượu bồ Vintonique Alexandra 1\$95 — Phấn rôm Sudoline 0\$40

Sirops Giải khát như grenadine, citron và van 0\$85

Một kiểu đèn kéo quân đại diện: L---GOE BIP

CUNG HÀNG LANH LEO

(Tiếp theo trang 5)

hãy còn nhiều. Mới đây, cô Kiêm và cô Nga ra Bắc hò hào và cỗ động chỉ em theo mới, nhưng chưa biết có ăn thua gì...

Nói đến ăn, tôi lại sực nhớ đến dĩa bánh trông trắng, mà lúc lên mây đi, tôi chưa kịp nếm đến, không biết tình hình ra thế nào. Tự nhiên tôi sinh nóng ruột lạ, vội vàng đứng lên từ biệt Hằng nga và các cô đê về trần tục.

Hằng nga cầm tay tôi như có ý ngầm ngùi. Hai chúng tôi lặng yên nhìn nhau, tôi thấy trong đôi mắt trong thăm thẳm của chị Hằng, như có bao nhiêu hy vọng, bao nhiêu đam

thíc, bao nhiêu mến yêu... Ánh cao lấp lánh phuong xa, như nhắc tôi sự cách biệt của cung-quảng với cõi trần, sự thương tiếc nhớ nhung thương giới mịt mù.

Hằng nga ngập ngừng nói rằng:

— Thôi, anh về. Chúng ta tạm xa cách ít lâu, chờ đến khi nào trên này chúng em toàn thắng, lại có cuộc hoa đăng, khiêu vũ như xưa, em lại xin gửi thiếp mời anh lên thưởng nguyệt.

Bốn tiên cô cũng khép nép gửi lời mừng vạn phúc và mong cho cái ngày ấy chóng đến nỗi.

Tôi ngó lời cảm tạ các tiên cô, rồi bước lên mây. Mây đi vùn vụt, ngoảnh lại trông lên cung-quảng yên lặng dưới ánh sao, còn thấy năm tiên cô, tà áo trắng dù yên, đứng lặng bên cột rồng, với trông theo.

Thạch-Lam

HẰNG NGA...

...NĂM NAY

Năm nay cô Phụ-nữ, Thời-dam bà ông Đa lên cung trăng với chú Cuội ngồi gốc đa.

CÓ: PHÒNG SOI ĐIỆN VÀ CHỤP ẢNH ĐIỆN (RAYONS X)

CÓ: NHÀ HỘ SINH VÀ NHÀ DƯỠNG BỆNH
167, Boulevard Henri d'Orléans (Đầu Ngõ Trạm Mới)

Bác-sỹ LUYỄN
8, rue de la Citadelle
8, Phố Cửa Đông sau Nhà-Hỏa, 8
GIẤY NƠI: 304

Chuyên-trị bệnh trẻ con, bệnh đàn bà. Đầu máy điện để chữa mọi bệnh

Bác-sỹ CHƯƠNG
167, Boulevard Henri d'Orléans
Đầu Ngõ Trạm mới — GIẤY NƠI: 772
Chuyên-trị các bệnh đau phổi.
Có máy bơm hơi ép phổi (pneumothorax artificiel) để chữa bệnh lao

ÔNG CỦ TRẠC TRÁ LỜI BÁO PHONG-HÓA

Kinh trình ông chủ nhiệm Phong-hoa.

Quý báo vừa rời cõi hỏa nhỏ tôi — tôi nói hỏi nhỏ vì mấy giờ chừ hỏa, tôi thấy quý báo xếp chử rất nhỏ — và nhỏ tôi giảng nghĩa hộ mấy câu thơ của ông Đỗ-Phủ ở trong truyện vui « chử nho ». Vậy tôi đã sưu tầm các tự-diễn và xin vi quý báo giảng nghĩa :

俟進兜袖讀曲簫
Đợi dâng mũ vải thời khúc tiêu

墺丘議論兀倪韶
Gò thấp, gò cao bàn tán, trên đất bằng,
trẻ con đẹp,

奇岑藿紺庵崧揣
Núi cao lá thiếu lá cây đậu, nhà bếp
do núi lớn.

拯勃文人柳不超 (1)
Cứu cấp thành linh nhà văn, cái quách
không nhảy lên.

Nghĩa là bài thơ của ông không có
nghĩa lý gì cả. Lẽ tất nhiên là không
phải của Đỗ-Phủ, (hoa chặng của một
anh bán đồ-phụ nào đấy.) Còn ba chữ
trót: « Quách bất siêu » mà ông Bê trong
truyện khen là tuyệt thi nghĩa nó là :
Cái quách không nhảy lên.

Kết ra tôi đi giảng nghĩa hộ quý báo
như thế cũng khi hơi lẩn thẩn, nhưng
phi tôi, thiên hạ không ai dịch nổi, vì
vậy nên tôi không nề hà gì lời khen của
thiên-hà.

Quý báo có quyền công bố lên báo
bức thư này.

Kính quý báo khỏe mạnh.

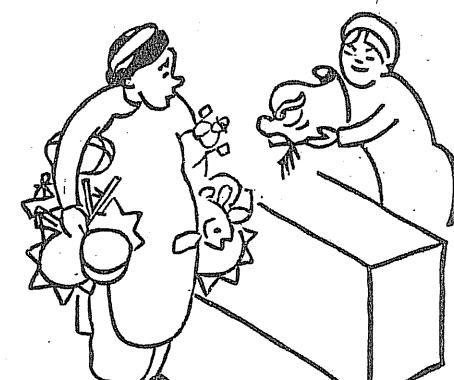
Kính thư: Dương-bá-Trạc

(1) Chữ nho của ông Dương-bá-Trạc.

ÔNG DINH-BỘ-LĨNH NÓI TRUYỆN

Ông Đinh bộ Linh nói truyện với
người quen của ông ở trong truyện
« Hoa lục kết nghĩa » đăng trên Văn Học
tạp chí, giờ già đã hơn 2 năm nay.

Ông Đ. B. L. — Chóng thật,
bấm đốt ngón tay thế mà đứng nói

TRANH KHÔNG LỜI

truyện với ông đã được hai năm
rồi đấy.

Người quen. — Phải, vui câu truyện
thì nghĩ gì đến thi giờ. Hồi ông hỏi
tôi đi đâu mà tôi trả lời ông rằng...
ấy tôi quên hẳn đi rồi đấy.... tôi trả
lời ông thế nào nỉ?

Ông Đ. B. L. — Ông trả lời tôi rằng
ông đi chơi.

N. Q. — Phải đấy, hôm ấy là trung
thu, thế mà bây giờ lại đã trung thu.

Ông Đ. B. L. — Chóng quá. Nhưng
tôi hỏi thật, xin ông đừng giận, ông
nói như thế đã mỏi mòn chưa?

N. Q. — Không hề gì cái đó. Chẳng
mấy khi nói được với nhau câu truyện,
ông cứ tự nhiên cho.

Ông Đ. B. L. — Tôi thì tôi tiếc
rằng không hầu truyện ông lâu được.
Trung thu sang năm, tôi phải xuôi
Ninh-bình có tí việc.

Độc giả Văn Học tạp chí và nhất
là tôi rất mong cho chóng đến trung
thu sang năm để ông Đinh bộ Linh
xuôi Ninh-bình: chúng tôi được
yên thân.

Nhất-Linh

THEO GU'ON

Các bà các cô nên dùng) Theo khoa-học chúng tôi chế ra phương TỰ LAI HUYẾT
người ta cần có huyết tốt mẩy đủ nuôi cho thân-thể, tài mặt được hồng hào, gân xit
hầu (huyết hư tác bệnh), da xám mặt xâu, nhức đầu chóng mặt, đau mỏi thân-thể,
xách v. v... Đàn bà kinh không diều, thấy kinh hay đau bụng, nỗi hòn, nỗi cúc,

Dùng TỰ LAI HUYẾT này, khỏi hết các bệnh kẽ trên, tăng thêm xirc khỏe, mat
cũng thuốc này, kinh nguyệt điều hòa, da đỏ chứng gà, má hồng, sinh đẹp giá 1\$00 m

LÊ-HUY-PHÁCH, 15
Chi-diểm các tỉnh: Saigon, M. Dương-văn-Vy, 109 d'Espagne (Tiêm bắn đồ đồng) —
VĨNH.— Mr SINH-HUY 59 Rue de la Gare — Bình-dịnh, M. Lợi-nguyễn, Rue Lợi-nguyễn
thờ hỏi thể lê.

ĐỀU CÓ QUYỀN BỀN

KIỀU NHÀ MÁU

BẤT đê dựng nhà khá rộng, một chiều 30 và một chiều ngoài 50 thước, ở làng Vẽ (Đông-ngạc).

Hiện nay đã sẵn có hai cái nhà cỗ, âm thấp và siêu vẹo cả, có ao, có lũy tre vây quanh, đường làng hai lối sớm trên sớm dưới đều tối được.

Có hai cái nhà:

1) Một cái bằng gạch ba gian, vừa làm nhà thờ vừa là chỗ ở. Trước làm đã có ý, chỗ thờ rất nông lòng có cửa khuôn đê ngăn; ngày rõ tết mở cửa trông to tát và tề chỉnh lắm. Khi đóng cửa thì bìet

hắn sau là nơi thờ tự mà trước là ba gian rộng đê ở. Trong kiều mới, nhà thờ cũng lựa theo ý đó, có thay đổi đôi chút.

2) Một cái bằng tre, lợp tranh, ba gian, đê là mít thóc

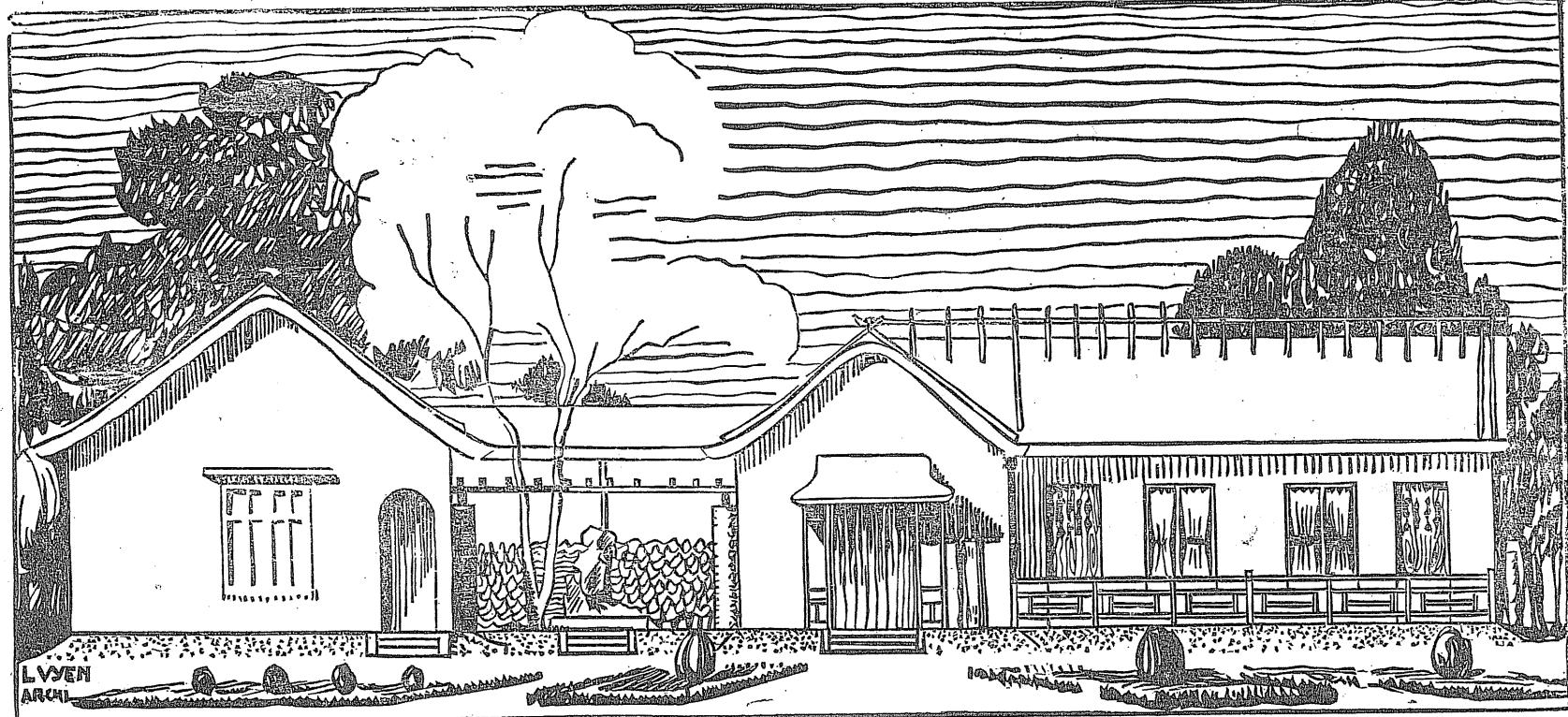
gạo và bếp rác.

Hai cái nhà đều quay mặt về hướng nam, song song cái trước, cái sau, cách nhau một cái sân chừng ba thước. Thành thử cái nọ che gió cái kia mà phiền nhất là cái nhà tranh lại làm trước mặt nhà thờ, âm thấp lại âm thấp thêm và ở nhà thờ trông ra rất bần mắt.

Nay kiều mới (xem bức vẽ ở dưới đây) làm thước thợ, một nhà thờ, một nhà ở, có hiên nối liền....

Kỳ sau sẽ đăng bức vẽ Bình diện (plan) và nói rõ thêm.

(còn nữa)
Nguyễn cao Luyện
(kiến trúc sư)

KHOA-HỌC

đồi huyết cũ sinh huyết mới, có thể giúp ích cho loài người không bao giờ bị bệnh, được mạnh mẽ, chân tay được cứng cáp, khoan khoái cho tinh-thần... nếu mà huyết các chân lồng đứng đặng, (khiếu bất hợp) rẽ mắc bệnh truyền-nhiễm, như: sốt rét, dịch huyết ra xám đen, có khi ra khí hư nữa, hoặc bị truyền-nhiễm nọc bệnh tinh, tiểu tiên chất nhòn, cùng các bệnh khác v.v...

Trong thai nghén, đương nuôi con mà dùng thuốc này, súra rất nhiều mà thơm, các cô

hộp (6 hộp 5\$00). Muốn hỏi điều gì, gửi timbre 0\$05, lấy quyền Bệnh-nghiên, timbre 0\$10

Route Sinh-tử, Hanoi

am-dịnh, M. Chấn-Nam-Lợi, 202 Maréchal Foch — Haiphong, M. Nam-Tân, 82 Bonnal-

-Louangprabang, M. Havan Frères Rue Mouchot. Cần đại-lý khắp các nơi, ai muốn làm biên

NGUYỄN TẶNG CÁC NGÀI

HỎI BỆNH

Cô N. T. Tr. hỏi

Thưa ông, bệnh tôi hơi kỳ quặc môt chút, nói ra thì sợ hãi thùng, đề lòng thì phụ tấm lòng với ai. Nhưng đã viết thư hỏi, không lẽ lại giấu căn bệnh. Vậy tôi xin nói thật: cứ trung thu đến, tôi dám ra mê ông trăng ở trên trời.

Trả lời

Bệnh có như thế thì có trời chữa Dẫu sao, tôi cũng xin nói thật để cô biết rằng: cô làm — cô yêu — khẽ thì hơi ngược đời một chút, vì ông trăng thuộc giống cái chứ không phải giống đực như cô tưởng. Vậy cô nên về yêu một sinh viên cao-đẳng nào thì bệnh sẽ khỏi ngay.

Ngô may ra, cô lấy được ông trăng — cái đó có thể xảy ra được — thì cô làm ơn bảo ông ấy đừng giảng búi tóc ông Đỗ-Ính làm gì nữa kêu tội nghiệp.

Tản-Đà cư-sĩ

Hỏi: Tôi có một sự bệnh rất lạ, là thấy thế gian này đều là hư ảo cả. Danh mà chi, lợi nữa mà chi, ai công hàn mà ai khanh (trứng) mà một sự vẫn chương say tỉnh, có sao không giúp ích được cho đời? Vậy tôi xin thỉnh giáo đến ngài, tôi được một sự trả lời của ngài lấy làm vui lắm vậy.

Đáp: Cứ nghe qua lời nói của ngài, tôi cũng biết ngài đang mắc một sự

bệnh không có gì là sự lạ hết: đó là sự bệnh say.

Ngài tửu dục vô độ, đến nỗi đi-văn, mộng-tiên không lúc nào rút, tâm thần dâm ra có sự mê hoảng, cho nên thấy thực trong sự mộng và thấy mộng trong sự thực. Vậy thi văn chương của ngài cũng như việc đời trước mắt ngài, đều không có gì là thực cả.

Sách y-lý đông phương có một sự hay ho như sau:

« Tặng giả, tàng bình giả, tàng chư thần nhí tinh khí lưu thông giả ; Phủ giả, phủ khổ giả... »

Ngài cứ ngãm nghĩ sự triết lý như trên, tất cũng rõ sự bệnh căn và hiểu rõ sự điều trị.

Nhưng hãy xin ngài nghỉ sự nói và nghỉ sự ca tụng tửu đức trong ít lâu đã.

Ông Y. E. B. hỏi

Thưa ngài, tôi mua đến ba, bốn cái trống cho trẻ nhà tôi chơi, nhưng không cái nào kêu cả, vậy có lẽ tôi điếc.

Trả lời

Vàng, ngài điếc thật. Nhưng ngài không nên chữa ngay, vì trong mấy ngày tết trung thu, ai cũng mong có cái bệnh như của ngài mà không được. Hết trung thu, tôi sẽ chữa ngài khỏi. Nhưng tôi xin hỏi nhỏ ngài: bà nội-tướng của ngài có hay nói luôn mồm không? Nếu có thì ngài nên đến ngay, tôi sẽ lấy que trọc mảnh vào màng tai ngài, để cho ngài điếc mãi mãi.

Dr de LÊ-TA

THUỐC TRỊ BA CHỨNG ĐAU BỤNG

DẠ-DÀY, PHÒNG-TÍCH, KINH-NIÊN

1) Đau tức giữa ngực, lại chói qua sau vai, rồi đau lèn xuống ngang thắt lưng ợ hơi lên cổ có khi ợ cả ra nước chua; có khi đau quá nôn cả đồ ăn ra nữa; đau như thế gọi là *đau dạ dày* (đau bao tử). — 2) Đau bụng trên hay bụng dưới, con đau rất dữ dội; ợ hay đánh trung tiện thì đỡ đau; cách mấy ngày hoặc một tháng đau một lần: đau như thế gọi là *đau bụng kinh niên*. — 3) Đau chói chỏi trong bụng ngày đau ngày không; ngày muốn ăn, ngày không muốn ăn, lò lửng thắt thường sắc mặt vàng vọt hay bủng beo, da bụng dày bì bịch: đau như thế gọi là *đau bụng phong tích*.

Ai mắc phải, hãy viết thư kể chứng bệnh thật rõ, bản liêu sẽ gửi thuốc bằng cách linh-hóa giao ngan.

Thư từ và mandat đề: NGUYỄN-NGỌC-AM,
chủ hiệu: ĐIỀU NGUYỄN ĐẠI LƯỢC-PHÒNG 121 hàng Bông (cửa quyền) HANOI

Máy Mắng

(Tiếp theo)

X
PHONG sang nhà bà Hân định đê
dò xét vì có gì tự nhiên đã
ba, bốn hôm Trâm không
sang học nữa. Trời hơi lấm tấm mưa,
chàng đến bức gạch vừa dũ bùn bám
ở giày xong, toan bước lên hiên thì
bỗng dừng lại, vì chàng nghe thấy
tiếng bà Hân đương mắng ai trong
nhà:

—...Thi tao không chúa nữa đâu!
Phong đoán ngay là mợ mình
đang mắng Trâm. Chàng lại vờ cuí
xuống gạt bùn ở giày để nghe ngóng.
Một lát lại có tiếng bà Hân quát tháo:

— May mà còn giữ cái thói lảng
lơ thì không ở được nhà này đâu.
Nhà tao không có thói thế. Nhỡ ra
có làm sao tai tiếng thì họ hàng làng
nước người ta nhồ vào mặt tao. Hừ
rõ đồ gái hư thần. Hư thân mà không
biết xấu, cái mặt cứ trán trán như
đá. Mắng mãi chỉ tồi mồi mõm mình...

Tiếng mắng có vẻ giận dữ, hậm
hực. Phong lưỡng-lự không biết
nên tiến hay nên thoái, song nghĩ
đến Trâm, chàng mạnh-bạo bước
lên hiên, có ý nện mạnh gót giày đê
trong nhà nghe rõ. Quả nhiên bà
Hân trỏng có khách đến chơi nên
ngừng mắng, nhưng đến khi thấy
Phong, bà như không đê ý đến, quay lại mắng Trâm một thời nữa:

— May phải lòng đứa nào thì cút
đi, với nó đê nó nuôi, chứ tao không
nuôi những đồ đĩ làm bẩn nhà tao
ra. Thôi, cút xuống nhà.

Phong nhìn Trâm lấy làm lạ vô
cùng. Trâm không xấu hổ, bén lèn
một chút nào, vẻ mặt nàng thản
nhiên như không, chỉ có hai con
mắt nàng nhìn tròng trọc vào bà
Hân là có vẻ oán trách căm hờn.
Lúc bà hàn bảo nàng xuống dưới
nhà, nàng đưa mắt nhìn Phong rồi
mỉm cười, quay mặt đi. Phong thấy
cái cười của nàng niềm nhiều vẻ
mỉa mai chua chát, chàng cho cái
mỉm cười đó là quá ư hồn sược với
bà Hân, và là cái mỉm cười của một
ké liều đã đến lúc không cần gì ai cả.

Cố lấy bộ tự nhiên, Phong hỏi
bà Hân:

— Có truyện gì thế, mợ?
Bà Hân đáp:
— Rõ đồ hư thân! Anh hỏi đê nò
làm gì nữa.

Rồi nhân có cô Nga ở buồng bên
cạnh bước sang hỏi về câu truyện

Xem P.H. từ số 113

cầm ho, bà Hân hình như không đê
ý đến việc Trâm nứa. Phong toan
hỏi gắng nhưng chàng biết thế
không tiện, nên vờ nói một vài câu
truyện bằng quơ; rồi chàng đứng
dậy bước sang buồng bên thi vừa
gặp Viễn. Viễn nói với chàng bằng
tiếng Pháp:

— Con Trâm nó quá lăm.
Phong cũng hỏi lại bằng tiếng
Pháp:
— Có việc gì vậy?
Viễn đáp một cách mập mờ;
— Chắc lại vì cái tính lảng lơ của
nó. Mợ chắc bắt được quả tang nên
mới mắng dữ thế. Tôi cũng chưa rõ

của NHẤT-LINH

xuốt ngày hôm đó, Phong cứ quanh
quẩn với cái ý tưởng: Trâm hiện
giờ đang ở vào một tình cảnh khốn
khô vô cùng, chàng phải mau tìm
cách gì chia Trâm ra thoát khỏi.
Phong nghĩ chỉ có một cách mang
Trâm đi trốn, nhưng chàng chưa có
gan dùng đến cái phương pháp táo
bạo ấy. Chàng chưa có cái gan ấy,
chính vì chàng chưa hẳn tin ở cái
tình của Trâm đối với chàng, chàng
vẫn còn ngờ vực, tuy rằng tâm trí
chàng vẫn thi thầm với chàng rằng:
Trâm oan.

Mấy ngày hôm sau, Phong vẫn

câu truyện, đê rồi hỏi mợ xem đầu
đuôi ra làm sao?

Phong đứng dậy bắt tay Viễn.
Chàng chỉ cốt mau về phòng đê
binh tĩnh xét lại câu truyện này,
vì trí chàng lúc đó rối lung tung.
Chàng không muôn hỏi rõ, vì chàng
sợ... sợ biết một sự thực nó sẽ làm
cho chàng đau lòng.

Chàng muôn dựa vào một tình
trạng mập mờ mà suy nghĩ, vì như
thế thì bao nhiêu ý nghĩ của chàng
đều đê soay về một chiều: là Trâm
oan, Trâm bị ngờ và bị mắng oan.
Lúc đó, Phong như một người
không có can đảm nhìn con đường
gai góc trước mắt, nên nhăm mắt
lại và tưởng tượng rằng con đường
minh đê không có gì nguy hiểm cả.
Tuy trong trí rao rực biết bao ý
tưởng ngờ vực Trâm, Phong vẫn cố
làm như những ý tưởng đó không
có căn cứ chắc chắn; chàng tha
thiết cố níu lấy cái hy vọng mong
manh: là Trâm bị ngờ oan. Rồi

còn bút rút chưa biết xử trí ra sao.
Một buổi sáng, đứa em chàng vào
đưa cho chàng một bức thư, rồi
lại như lần trước nói một cách
ngây thơ:

— Đây là bài tập viết của chị
Trâm đưa cho anh chữa.

Lần này vì nóng xem bức thư của
Trâm, nên Phong bảo em đi xuống
ngay dưới nhà. Chàng xé vội phong
bì, lấy ra mấy tờ giấy đầy chữ
đã nát nhầu, chữ viết lúc bằng bút chì,
lúc bằng bút mực đủ chứng rằng
Trâm viết ba, bốn lần mới xong.
Nhiều chỗ chữ mực tim nhè nhẹ
làm Phong đoán ngay rằng đó là vì
nước mắt Trâm nhỏ xuống. Chàng
cảm động lấy tờ đầu bức thư ra
đọc:

« Anh Phong,

« Mọi lần viết thư cho anh, em
không đê động gì đê tình cảnh của
em, vì em sợ làm đau lòng anh vô
ich và em cũng nghĩ rằng, dấu
không nói ra, anh cũng thừa biết.
Nhưng đến bây giờ thì em khô lầm,

không phải khô vì em làm lụng vất
vả — em đã vất vả hơn hai năm
nay, nên quen đê rồi — nhưng khô
vì một lẽ mà em chắc rằng anh chưa
được rõ. Vì lẽ này, có khi em không
ở được nhà này nữa, có lẽ em phải
trốn đi, đi đâu thi đê, vì không đê
thì cũng có người đuổi em đi. Anh
tinh em ở thế nào đê trong một
nhà mà ai ai cũng ghét em, không
muốn trông thấy mặt em.

« Em chưa thấy rõ, nhưng em đoán
rằng từ me nuôi em cho đến anh
Viễn, chị Nhung, chị Nga, ai ai cũng
hình như tim một cớ gì đê đuổi em
đi. Em ở thi em làm đê đòi lấy
miếng cơm, nào em có ngồi không,
ăn hại ai đâu, em quả thật không
hiểu ra sao cả. Hay đó là em nhầm,
tưởng nhầm như thế chăng? Em
cũng mong mỏi như vậy, nhưng
không, thật em không nhầm, bây
giờ em biết chắc chắn rằng em là
cái gai cắm trước mắt mọi người,
không còn tình, còn nghĩa gì nữa.

« Mới đây, không hiểu vì có gì, me
em đê cho em cái tính lảng lơ, bảo
em phải lòng trai và dọa đuổi em đi.
Chính hôm đầu, me em đương mắng
em thi anh sang, nhưng em chắc anh
chỉ hiểu qua loa thôi, cho là truyện
không đáng đê ý, vì lúc em đê vào
nhà trong, em không thấy anh hỏi
giì me em về câu truyện đó.

« Có một điều là me em những lúc
mắng em không hề cho em biết là
em phải lòng ai, chỉ mắng một cách
vu vơ, còn em thi em có nói được
đâu, mà bảo phân bây được nổi oan.
Hay là em không oan, hay là me
em thấy anh với em lưu luyến
nhau, không muốn cho em được
gặp anh, nên mắng đê em sợ mà
xa anh ra. Cũng có lẽ, vì em
thiết nghĩ, em xứng đáng thế nào
được với anh, và me em có lẽ
không muốn cho em được có
phúc đê anh thương đến. Dẫu sao,
em cũng vẫn dấu kín không ngờ
cho ai biết cái tình em yêu anh, vì
ngó không phải thế có phải tự nhiên
chẳng ai khéo mà xung không.
Nhưng em vẫn tin rằng chỉ tại một
cớ ấy thôi, vì em không từng làm gi
đê me em có thể ngờ em đê được.
Em chắc anh tin lời em nói nên
không cần phải giảng giải dài giòng
với anh, em chắc rằng chỉ có anh
biết là em oan, nếu em bị ngờ có
tình ý với một người khác không
phải anh.

« Nhưng dẫu vì có gì mặc lòng,
điều nguy nan nhất là em nhận ra
rằng cả nhà có ý muốn đuổi em đi,
có lẽ vì ngó oan cho em nên sợ tai
tiếng về sau; hay có lẽ vì muốn cho
em xa hẳn anh đi, hay là chỉ vì một
lẽ này: là không muốn nhận em là
một đứa con nuôi, muốn cho em đê

NHÀ MÁY GẠCH HIỆU

HU'NG - KÝ

có đủ các thứ máy móc tối tân
đê làm các thứ gạch ngói rất
tốt có thể đê lên trên không vò

HU'NG-KÝ

SỐ 8, PHỐ CỦA ĐÔNG HÀNG GÀ, HÀ NỘI — GIÁY NÓI SỐ 347

NHÀ MÁY LÀM CÁC THỨ GẠCH TÀY, NGÓI TÀY

CÁC THỨ GẠCH NGÓI HIỆU

HU'NG - KÝ

Đều làm bằng đất xanh và đất
xé trắng rất tốt mà bán giá rất hạ

đè khói vướng mắt. Mà em nghĩ cũng khó lòng ở lâu được, em chịu nhân nhục, đau khổ cũng có chừng thời.

«Vậy ngày kia anh thấy em bỏ nhà đi, anh cũng đừng lấy làm lạ. Em có người bạn gái rất thân ở huyện trên, khi nào em ở yên chỗ, em sẽ có thư về để anh rõ.

«Bây giờ thì em cứ nén lòng đợi. Xin anh cũng đừng nghĩ ngay đến việc cùng em đi trốn, vì như thế sẽ lôi thôi đến cả anh lẫn em. Anh thương em thì chỉ có cách em vừa nói trên là tiên và ổn hơn cả.

Trâm.»

Xem xong bức thư, Phong thấy trong người nhẹ nhàng dễ chịu, là vì chàng không quan tâm đến nỗi khổ của Trâm, chàng chỉ nghĩ đến một điều: là mợ mình mắng Trâm chỉ vì muốn cho Trâm xa mình ra, chứ không phải vì Trâm có tình ý gì với ai cả. Còn việc cùng Trâm đi trốn ngay hay đợi Trâm bỏ nhà đi, rồi sau liệu đón nàng về ở riêng một nơi nào đó, thì Phong cho là không quan hệ, thế nào việc đó cũng thu xếp một cách dễ dàng. Chàng vội viết mấy câu an ủi Trâm, rồi sang bên nhà bà Hàn tim Trâm trao bức thư. Thấy nói Trâm ốm nằm dưới nhà ngang, chàng xuống thăm... Trâm thấy Phong xuống vội chống tay ngồi dậy, nhưng vì mệt quá nên phải ngả lưng vào tường. Thấy nàng vẻ mặt xanh xao, hai con mắt lờ đờ, tiêu tụt ngòi trên cái chông tre, bên mẩy cái chiếu rách và cái chăn nau bạc màu, Phong mới cảm rõ thấy hết cái khổn khổ của nàng nói trong thư. Âu yếm, chàng hỏi:

— Em sốt, phải không?

Trâm lắc đầu.

— Em thấy trong người mệt mỏi lắm phải không? Anh chắc đó là tại trong người em thiếu máu và em lao lực quá đấy.

Sợ có người theo xuống, chàng vội dìu vào tay Trâm bức thư của chàng:

— Thư em, anh đã nhận được. Em đừng lo ngại gì cả. Em cứ tĩnh dưỡng cho khỏe để mặc anh lo liệu.

Thấy có Nhung đi vào, chàng đổi giọng bảo Trâm:

— Cô cảm thấy, không sao đâu. Cô chịu khó lấy chăn đắp cho ấm, nghỉ một vài hôm thì khỏi.

Khi ra ngoài, chàng bảo Nhung:

— Tôi xem ra Trâm ốm cũng khá nặng.

Nhung mỉm cười bùi môi:

— Anh tưởng thế đấy thôi. Tại hôm qua nó phải mắng, nó hòn bỏ cơm không ăn. Năm chán thì rời cũng phải dậy.

Phong nghĩ thầm:

— Trâm thực khó lòng ở nhà này lâu được.

(Còn nữa)

Nhất Linh

Của cô N. T. K. Quy T-nguyễn

Khoe lối mới

Vợ — Ngày cậu nó, mình mới sắm được cái giường mới mà không ai biết đến nhỉ?

Chồng — Ủ...

— A, em có cách này thì biết đến giường của mình ngay.

— Thế nào?

— Mua tí quà sai nó đem biếu, dặn nó bảo mình mới ở nhà quê ra bị mệt không lại chơi được thì thế nào họ chẳng đến thăm mình.

Vô danh

Nhời con trέ

Mẹ — Đêm hôm qua, chỉ con đẻ một đứa con gái.

Con — Thế, chắc vài hôm nữa, anh con đẻ ra chắc là con trai nhỉ, mẹ nhỉ!

Cũng nói khoác

A — Hai, anh thử nghe này, lão P. béo đến nỗi 10 năm nay hắn không trong thấy bàn chân hắn nữa.

B — Có gì là lạ! Tôi có biết một người học trò cao

quá đến nỗi khi hắn nhảy sẽ một cái, lay bắt được con chim sẻ đậu nóc nhà hai tiếng.

C — Khoác tuốt. Nghe này: tôi có người anh em họ chân dài đến nỗi khi lạnh liết vào bàn chân từ đầu tháng mà đến cuối tháng mới thấy hắt hơi.

Của X. Y. Z. Hanoi

Báo thù

Vợ xã xé đi chợ phủ gáp vợ lý Toét đứng bô thơ vào thùng nhà giấy thép, liền hỏi:

— Bác gửi thư cho ai thế?

— Tôi gửi ra Hanoi nhắn con Ba Vành nó về, vì thày cháu mệt.

— Thế sao bác không bỏ vào thùng thơ ở nhà giấy thép huyền ta, có gần hơn không?

— Hôm qua tôi đến bán trúng, vợ lão chủ giấy thép làm bộ chê trúng ung, tôi tức mình không bỏ vào thùng thơ nó nữa, nó muốn làm gì thì làm.

Của N. D. Huyên

I. — Hỏi trẻ

giờ đi chơi mát và để quan sát phố phường tiện thể.

Xe đến cầu «Đu-me», chú bèn hỏi anh xe:

— Ngày, cái cầu này ở «pén» «Ố Lãm» ni sây mất «pao» lâu?

— Ba, bốn năm.

— Thế à? Cái pén Tàu, ngộ chỉ sây trong một năm là song thôi.

Khi xe qua nhà hát tây, chú lại cắt tiếng hót:

— Cái nhà này sây pao lâu thì song?

— Phải mất đến một năm.

— Hừ, pên ngộ, một năm sây trước tến pa, pohn cái như thế.

Xe qua trường Cao-đẳng:

— Thế cái nhà này sây trong mấy tháng?

Bác xe nhà ta tức săn, liền trả lời buông sòng :

— Hừ! Chiều qua tôi kéo khách qua đây chưa có cái nhà này.

— ? ...

Của T. Đá Camphamine

BA CÁN

BA CÁN — Ngày cu con, lại anh bảo cái này rồi anh mua

kẹo... Em có chị không?

CU CON — Có chị ly...

— Đã lấy chồng chưa?

— Chưa!

— Thế chị em có đẹp không?

— Đẹp năm co... chị em có cái bụng to tướng thế này này, to hơn bụng bu tôi co...

II. Cầm tinh con hổ

Quan tòa — Lần này là lần thứ tư mày phạm vào tội giết người, tại sao mày hay làm hại người ta thế?

Tội nhân — Tại con cầm tinh con hổ...

THÈ-LỆ CUỘC THI VUI CƯỜI VÀ THI TRANH KHÔI-HÀI

Mỗi bài không được quá 30 giòng.

Tranh vẽ chiều ngang 12 phân tây, chiều cao độ 10 phân.

Mỗi kỳ sẽ đăng lên những bài và tranh mà bản báo xét là hay nhất.

a) về cuộc thi vui cười:

Giải nhất: các thứ sách đáng giá 3p00

Giải nhì: các thứ sách đáng giá 2p00

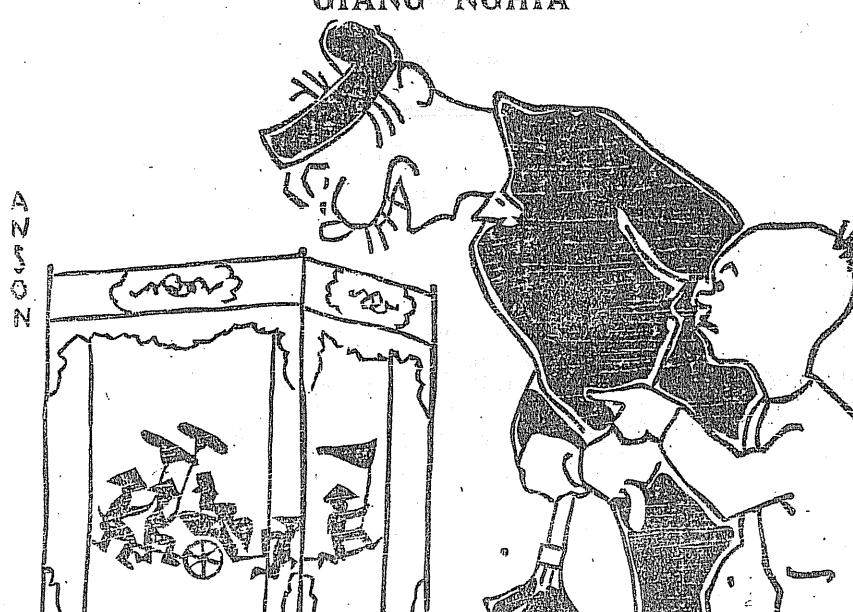
b) về cuộc thi tranh.

Giải nhất: các thứ sách đáng giá 3p00

Giải nhì: các thứ sách đáng giá 2p00

Bản-báo sẽ gửi cho những người được thưởng một cái phiếu lấy sách và cái bảng kê các thứ sách tây, nam của một hiệu sách. Rồi các bạn sẽ chọn trong đó, muỗn quyền nào thì gửi phiếu lại hiệu sách đó lấy sách. Các bạn muỗn lấy giấy bút hay các thứ khác trong hiệu đó cũng được, miễn sao cho đủ số tiền thì thôi. Tiền gửi về phần các bạn chịu. Hoặc các bạn muỗn đổi lấy báo-biển không lấy sách cũng được.

GIĂNG NGHĨA

Con Lý-Toét — Thày ơi, tại sao nó lại quay đeo? Nhỉ?

Lý Toét — Mày ngu lăm! tại quân làm bằng giấy, bằng giấy tất sợ e hãi nên phải kéo nhau chạy chứ còn tại làm sao nữa.

NGƯỜI CÓ BỆNH BẠCH-ĐÓI-HẠ

Nên dùng thuốc BÁ-ĐÀ SƠN-QUÂN-TÂN là thuốc phát-minh trị bệnh tử-cung và Bạch-đói-hạ. Người có bệnh ôm-ấp trong mình lâu năm chầy tháng, đau trắc trắc dạ dưới, huyết trắng ra đậm-dè có dây có nhơ, lẩn mủ lẩn máu, mười người dùng rồi đều được lành bệnh không sai miết.

Cách trị bệnh khác, dùng thuốc khác, trị cho trong tử-cung hết đau thi hết ra huyết trắng, chỉ uống một lần mà bệnh hết tuyệt, chẳng phải như các phương

thuốc khác thấy bách-đói ra nhiều, uống cho cầm lại, nghỉ thuốc ít ngày thi bệnh trở lại, uống thuốc hết tiền mà bệnh không khỏi.

Qui cõ, qui bà ai là người có bệnh, xin dùng thử một lần mới thấy rõ, thuốc này đã tri bách-biết bao nhiêu bệnh: đau tử-cung và bạch-đói-hạ, lâu năm chầy tháng, làm cho tắt đường sinh-dục, dùng thuốc này bệnh hết dứt, sau sẽ có thai nghiên.

Vì vậy chẳng biết bao nhiêu bức thư khen tặng. Đàn bà có thai, đàn bà mới sinh-đẻ bị đau tử-cung và bạch-đói-hạ, lâu

Mỗi hộp 1 \$ 00, uống làm ngày

VÕ-VĂN-VÂN DƯỢC PHÒNG (Thudaumot) — Chủ-nhân Y-học-sĩ Võ-văn-Vân bào-chế

Có bán tại: HANOI: Nguyễn-văn-Đức Aux Galeries Indochinoises, YEN-BAI: Maison Phúc-Thọ, THAI-BINH: Maison Phúc-Lai, THANH-HOA: Gi-Lóng-dược-phòng

Những việc chính cần biết trong tuần lễ

TIN TRONG NUỐC

Viện Dân biểu Trung-kỳ họp đại hội đồng

Huế — Đến 16. 10 này, viện Dân biểu Trung-kỳ sẽ họp đại hội đồng thường niên để bầu ban trị sự mới.

Viện dân biểu Bắc-kỳ họp tại K. T. T. Đ.

Hanoi — Đến 20. 10 này, viện Dân biểu Bắc-kỳ sẽ họp khép thường niên tại hội quán Khai tri tiến đức.

Việc biển thủ tại Quan-cảng tự trị (Haiphong)

Hanoi — Massimi làm kế toán cho Quan-cảng tự trị biển thủ công quỹ trên 5 vạn đồng, đã bị án 5 năm tù, 42.000f phạt án treo và 1p bồi thường cho hảng Quan-cảng tự trị.

Vụ bạc giả ở Hòa-bình

Hòa-bình — Tòa án đã xét ra được bằng cớ đích xác là bọn ông Đ. C. Huy có làm giấy bạc giả, có tiêu thụ và phát hành những giấy bọn ông làm ra. Một người làm chứng, trước kia có bán cho bộ hạ của ông Huy 4 con bò lấy 53p, trong đó 48p là giấy bạc giả.

Vụ bạc giả Hạ-tốn (Gia-lâm)

Người ta đã xét ra rằng Nguyễn Hữu Từ (vừa bị bắt) đứng chủ trương việc làm giấy bạc giả ở Hạ-tốn. Từ đã thú nhận một vài điều.

Mới khám phá được một vụ bạc giả ở Haiduong

Haiduong — Các nhà chuyên trách mới khám phá ra được một nơi phát giấy bạc giả ở làng Chanh-xuyên, tổng Bế-mạc, phủ Ninh-giang. Người ta nói chổ làm giấy bạc giả ở gần đây có nhiều máy in rất tinh xảo đều đẽ ở dưới hầm, người làm việc cứ đến tối mới xuống làm.

Ông Đ. C. Nhiếp bị bắt

Ông Đ. C. Nhiếp, tri châu Lương-son là em ông Huy, bị truy tố về tội in giấy bạc giả ở Hạ-tốn và Hòa-bình, là người đã đào được cái máy in giấy bạc đem nộp nhà nước, đã bị bắt và tống giam với anh em ông. Người ta không ngờ ông Nhiếp có liên can về vụ bạc giả Hòa-bình, vì chính ông đã có nhiều công trạng trong vụ khám phá.

Vụ án mạng tại rạp chiếu bóng Đáp-cầu

Hanoi — Tòa đại hình đã tha bổng cho bà Petiet tức Marie Paoli, vợ một viên chánh quẩn ở Đáp-cầu, can tội bắn chết bà Thanh và bắn bị thương bà Thảo trong rạp chopy bóng.

Bà Petiet phải bồi thường cho bà Thanh 5.000p và bà Thảo 300p.

Ngân sách Đông-dương năm 1935

Người ta dự toán là ngân sách Đông-dương năm 1935 là 50 triệu đồng. Số tiền này phải trừ đi 10 triệu để trả tiền vay và tiền lời.

Lớp dạy tốc ký

Haiphong — Đến 2. 10, tại phòng Thương mại Haiphong sẽ tuyển học sinh vào lớp học chữ tốc ký. Nhận đơn đến 29. 9.

Dân Hoa-kiều đã đóng thuế được 55.000p thuế trễ

Saigon — Năm nay, quan Thống đốc Pagès cho dân Hoa-kiều không phải đóng thuế năm ngoái mà chỉ phải đóng thuế năm nay, nên có 2.089 Hoa-kiều trước kia vẫn trốn tránh, đã xuất đầu lộ diện và đóng được 55.000p thuế trễ.

Ba công ty nhập cảng dầu sắng ở Saigon bị khám

Saigon — Các nhà đương chức ngờ rằng các hãng buôn dầu sắng Texaco, Socony và Shell đã đồng mưu với nhau mà tăng giá dầu sắng, — đương 0p11 mét lit, tự nhiên cao vọt lên 0p20, nghĩa là tăng giá 82%. — nên đã đến khám ba công ty này.

Họ đe dọa nếu chính phủ không bắt luật bắt dùng rượu pha vào dầu sắng (carburant alcoolisé) thì họ sẽ không cho bán dầu lẻ nữa.

Đan rô để bắt người thả xuống sông

Thanh-hóa — Vì thiếu đất, làng Quảng-ich, xin làng Quảng-thị nhường cho bón mẫu để làm bãi tha ma, nhưng làng Q. T. không nghe. Thấy vậy, quan trên cho hay rằng kỳ lý đã ký giấy rồi.

Nhân dân làng Q. T. túc tối, đi lùng bắt lý trưởng để sửa tội. Lý trưởng và cai tổng đã phải đi lánh nạn.

Họ lại còn đan rô để định bắt kỳ lão và lý trưởng làng Q. I. bỏ vào thả xuống sông cho mất tích.

Quan phó sứ đã phải phái hơn hai chục lính đến giữ trật tự, nhưng họ đe, nếu lính rút về, họ sẽ phá tan làng Q. I.

HỘI VẠN - QUỐC TIẾT - KIỆM

Hội tư dười quyền kiểm duyệt của nhà nước về cách tính toán để góp tiền cho thành vốn ở bên Pháp, bên Algérie và dười quyền kiểm soát của phủ Toàn quyền Đông - pháp

VỐN CỦA HỘI ĐÃ NỘP BỦ CẢ RỒI LÀ :

1.000.000 lượng bạc Thương-Hải và 8.000.000 quan tiền Pháp

XỔ SỐ HỘI VỐN CHO PHIẾU TIẾT KIỆM NGÀY 28 AUOT 1934

Chủ tọa : Ông Soulet, Tổng-lý nhà Pháp-Hoa ngân hàng tại Saigon
Dự kiến : ông Mont và Nguyễn-văn-Khuong cùng quan Thanh tra đương quyền kiểm soát của các hội tư bản

Phiếu số	Cách thức số 2 — Bộ số 773 đã xổ trúng	
773	Ông Huỳnh-công-Danh ở Phnompenh.	\$1.000,00
8146	Ông Lu Nhì ở Saigon.	1.000,00
6951	Ông Văn công-Liên ở Phanthiêt.	500,00
16748	Ông Lê-quy-Hậu, khán bộ nhà thương Yên bay.	500,00
18337	Ông Hoàng-nhất-Tân, 69 đường Belgique Haiphong	500,00
11555	Ông Lê-doan-Vy, 148 đường Hué Hanoi	250,00
13766	Ông Nguyễn-văn-Nghi, 82 đường Clamorgan Cao-bang	250,00
1473	Ông Nguyễn-văn-Hiệu, 125 đường Hữu-Lợi Sơn-tây	250,00
2012		
190		
1415	Cách thức số 3 — Bộ số 160 đã xổ trúng	
1418	Ông Nguyễn-trọng-Thi, đường Jules Ferry Hanoi	100,00
1428	Bà Lê-thị-Thôi ở Mỹ-tho	250,00
1429		
820B	Xổ số chia tiền lời cho hạng phiếu số 3	
820A	Số tiền chia là : 435\$28	
7523	Ông Delorge Leopold, 3 đường Félix Faure Hanoi	108,82
2865A	Ông Nguyễn-viết-Nhuân, buôn bán tại Gia-hội Huế	108,82
5707A	Ông Trần-danh-Thanh, sở Kiểm-lâm Cho-Cui Hải-lich	108,82
4738A	Ông Nguyễn-quang-Chinh, sở thương-chính Hanoi	108,82
9506A	Xổ số hoàn vốn gấp bội cho hạng phiếu số 5	
1746A	Ông Hà van Baptiste ở Tây-ninh.	2,500,00
6946A	Phiếu không hoàn lại vì chậm đóng tiền	
12684A	Xổ số hoàn nguyên vốn cho hạng phiếu số 5	
12667A	Bộ số 2759 đã xổ trúng	
3505A	Ông Nguyễn-xân-Nung, 51 đường O' d'Endhal Haiphong	1.000,00
6127A	Ông Hồ-Duy, Van-phân, Phú-iên Nghệ-An.	200,00
8169A	Ông Lacsi ở Phnompenh.	200,00
	Cô Ton-nu Thoai Anh ở Saigon	200,00
	Phiếu Vô danh ở Saigon.	200,00
	{ 3 phiếu này không đóng tiền tháng	200,00

Món tiền hoàn vốn gấp bội cho phiếu số 5 về tháng September định là 5.000\$00

Và nhằm vào ngày thứ sáu 28 September 1934

TIN THỂ THAO

Cúp Peyroux

Hanoi — Kết quả những trận hôm 15 và 16-9.

Binh — Fleutot: 6-1, 64.

Giao — Saumont: 6-2, 64.

Đường — Roumengous: 6-0, 6-2.

Roumengous — Giao: 2-6, 9-7, 6-3.

Đường — Fleutot: 8-6, 6-1.

Saumont — Binh: 6-3, 6-2.

Binh — Roumengous: 6-3, 6-2.

Giao — Fleutot: 6-1, 6-0.

Đường — Saumont: 6-0, 6-3

SÁCH MỚI

Bản báo mới nhận được quyền «Le Livre unique de Français» (dùng trong lớp trung-dâng) của các ông Laffranderie, Ng.-huy-Hoàng, Ng.-đức-Kinh, Lê-v.-Lê, Ng.-khắc-Cáu và Phạm-Tá cùng soạn. Sách dày hơn 360 trang giá bán 0p.80.

Đó là một quyển sách tập đọc soạn rất công phu. Các bài chọn lọc và dẫn giải chu đáo, có phương pháp khiến học sinh dễ nhận thấy cái hay của bài văn. Nhiều tranh vẽ cẩn thận, rõ ràng, không rườm rà nhưng đủ tóm ý chính mỗi bài.

Các sách giáo khoa về quốc văn nếu cũng theo một phương pháp và cách xếp đặt tương tự như «Le livre unique de Français» thì học sinh sẽ được nhiều quyền rất cõi giá trị.

Những phim Pháp và ngoại quốc có giá trị kẽ sau đây sắp chiếu tại rạp:

PALACE

DACTYLO SE MARIE — Tài tử Marie Glory — Jean Murat và Armand Bernard.

LES AILES BRISÉES — Tài tử Victor Francen.

LA GRANDE CAGE — Tài tử Anita Page.

JUDEX 34 ! Thần công lý.

PRIMEROSE — Tài tử Madeleine Renaud.

LA RUÈ SANS NOM.

CES MESSIEURS DE LA SANTE — Tài tử RAIMU.

L'HOMME INVISIBLE.

LA BATAILLE — Tài tử Charles Boyer và Annabella.

LAC AUX DAMES — Tài tử Rosine Deréan — Jean Pierre Aumont v. v.

TUẦN LỄ NÀY — chiếu phim :

GRAND BLUFF

de FLORE LE — JOSE NOGUERO và PIERRE ETCHEPARE sắm vai chính.

OLYMPIA

Ngày nào cũng chiếu buổi ban ngày bắt đầu từ 5 giờ 45.

Chủ nhật và thứ năm chiếu hai buổi ban ngày.

CHIẾU TOÀN PHIM HAY — Giá vé xem ba.

TỰ VỤNG HOẠT KÊ

Tặng Bán-Linh, báo Nhật Tân.

Trống-quân

Cuộc hát đồi đập của trai, gái, hai dêm mươi tư và hôm rằm tháng tám âm lịch.

Giải thích — Khi hát không dùng trống, vậy có sao lại gọi là hát trống quân? Mà « trống quân » nghĩa là quái gì? Có người thấy chữ trống quân không nghĩa đã lán là « Tống quân », khúc hát của quân nhà Tống khi ra trận. Nhưng thiết tưởng lời bài đó cũng hão huyền lắm. Vả ra trên mà hát giọng uê-oái như kia thì có lẽ quân lính ngủ gật hết, còn đánh chác gì. Thí dụ :

Kéo nhau ra đèn trận tiền,
Kẻ gươm, người súng ta liền đậm bắn
đầm.

Vậy thì có lẽ « trống quân » chỉ là câu nói lái của hai chữ : Quẩn trống.

Đi hát chỉ có việc « quẩn » theo một cuộn giấy thép, đến đâu đó cảng thẳng ra rồi, bên nam, bên nữ vừa « trống » trăng vừa tim vẫn đối đáp nhau.

Sư-tử

Nghĩa đen — 1.) Một loài mảnh thú ở rừng, đầu có bờm. Sư tử rất khỏe, nên người ta gọi nó là vua các giống thú.

2.) Đồ chơi bằng giấy làm không theo kiểu đầu sư tử một tí nào (nhất là có xứng), nhưng người ta cứ gọi là đầu sư tử. Trẻ con (có khi người lớn) đội cái đầu lõi lõng ấy vào mà múa trong rất tức cười.

Giải thích — Ở vùng quê Thái Bình, Hải Dương, người ta gọi múa sư-tử là múa kỳ-lân, có lẽ đúng hơn. Vì, tuy chẳng biết con kỳ-lân mặt mũi ra sao, nhưng sách chép con vật ấy có một sừng ở trán, Vậy thi có lẽ ngày xưa ở khắp các nơi, ta đều gọi trò chơi trẻ con kiá là « múa kỳ-lân ». Về sau, vì kiêng sự tích đức Không yói con kỳ-lân, nên người ta gọi chệch cái đầu kỳ-lân ra đầu sư-tử.

Nghĩa bóng — Người vợ dữ tợn và hay ghen.

Điền tích — Nguyên có hai câu thơ của Tô-đông-Pha đời Tống bên Tàu làm riêu Trầu-quý-Thường sợ vợ :

« Hốt văn Hà-dông sư-tử hống, tru trường lạc thủ lâm mang-mang ».

Giải thích — Vì điền tích ấy mà câu « mùa sư tử » ngày nay có nghĩa là bắt nạt, hành hạ chồng. Nhưng nếu sau này cái đầu giấy trẻ con đội dép múa mắt nghĩa sai lầm đi, người ta không gọi là đầu sư tử mà chỉ gọi là đầu kỳ lân thì có lẽ cũng bảo ghen chồng là múa kỳ lân. Khốn nỗi, con kỳ lân lại lành lặn, theo sách chép, nó lành nhất trong các giống thú.

Thôi! các bà nhện quách là kỳ lân có lẽ nhã hơn, các bà à! Mỗi lần ông chồng giận, lại « múa kỳ lân » cho coi.

Chạy như đèn kéo quân

Chạy nhắng vòng quanh như quân giấy trong chiếc đèn cù mà chẳng nên công, truyện gi.

Nghĩa bóng — Chữ « chạy việc » (chui luồn, đút lót chô nọ, chô kia để lo công danh) có lẽ ở đó mà ra. Lại có lẽ ngày xưa loài người thành liêm, nên tuy có lẽ tiền kẻ trên mà công danh kẻ dưới vẫn không xong, vì thế, người ta ví hành động của những bác lo công danh như hành động vô ích của các quân giấy trong chiếc đèn cù, và gọi bọn họ là bọn « chạy việc », nghĩa là « chạy » như quân trong đèn kéo quân.

Tiến sĩ

Nghĩa đen — I.) (ngày xưa) Người học trò được « tiến » (dâng) lên hoàng đế, dùng làm quan.

(ngày nay) Người học trò sang tây theo duối mươi mươi lăm năm đèn sách đề về nước « thoái » nằm khàn một số không có việc hay chờ việc. Hoặc giả họ khéo léo thì cũng sẽ được « tiến » (dâng) lên... một cổ con gái nhà giàu, mà họ tôn làm hoàng-hậu... của họ, dù đẹp hay xấu mặc lòng.

II.) Đồ bằng giấy cho trẻ con chơi trong tiết trung thu, và làm theo hình ông tiến sĩ cõi với áo mũ, cân đai, và cờ và biền.

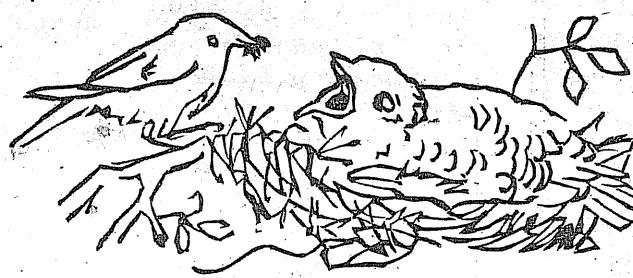
Nghĩa bóng — « Tiến-sĩ giấy » Dốt hay vô ích như ông tiến sĩ giấy.

Giải thích — Nghĩa dốt, đề tăng các ông tiến sĩ ngày nay không còn dắt nữa. Mà có lẽ nghĩa vô ích cũng vậy.

Khái-Hưng

TUẤU VÀ SÁO NGÀN

Về mùa vải chín, nếu các ngài gặp con chim nào, mình hơi to, lông hơi sắc sỡ, mà đứng trên cành cây, bao giờ cũng hai ngón quặp dằng trước, hai ngón quặp dằng sau, nhất là nếu các ngài lại thấy nó cất tiếng kêu : tu ú... ú! tu ú... ú! thì các ngài nên bớt chút thì giờ rình nó mà xem, tất sẽ rõ cái tính ích kỷ hại nhân của nó. Vì đó là con tu hú, hình ảnh của hạng người vô gia cư, vô nghệ nghiệp, vẫn sống một cái đời ác ác tinh ma!

Sáo ngàn tha mồi về nuôi đứa con nài khổng-lồ.
(vẽ theo ảnh báo Suicis et Monde)

trứng kia xuống, cho trứng mình lọt gọn thon lòn vào trong.

Công việc xong xuôi, yên tâm, tu hú bay đi.

Lắm khi vô ý, tu hú vừa cắp trứng tới nơi thì vợ chồng sáo cũng vừa về. Trông thấy vẻ mặt ảo tàn, pha hại, mà xưa nay mình vẫn ghét, đòi sáo vừa kêu cùi, vừa lăn sả vào, nào quào sé, nào mồ dính bụi bụi, không nghĩ gì đến thân mình yếu đuối nữa.

Nếu tu hú được cưng đi theo hộ vệ vợ, thì lúc ấy cũng bay vào giúp sức. Thế là thành ra một trận ấu đả rất kịch liệt. Rút cục lại: yếu thế, sáo bay iản sang cây khác, tu hú thẳng, nghiêm nhiên làm chủ cái lỗ vừa cướp được. Song tu hú chỉ ở đó đủ thì giờ hầy vài ba trứng sáo xuống, và đặt cái trứng của

mình vào thôi. Rồi lại kéo nhau đi. Thấy yên, vợ chồng sáo ríu rít gọi nhau về...

Mưu trí như con tu hú, thế mà lầm khi cũng rất ngốc: như sáo chưa đẻ mà mình đã vội quắp trứng đến đặt lù lù trong lỗ trước. Như vậy, khi sáo về thấy trứng, vợ hỏi chồng, chồng hỏi vợ, hai vợ chồng ngo ngác nhìn nhau không hiểu. Rồi như sự nghĩ ra: à, ra mình chưa đẻ, vợ chồng sáo biết lỗ đã lộ liêu đập cánh bay đi lập nghiệp nơi khác. Còn cái trứng tu hú nằm tro troi kia thì sao? Không được ấp, trứng uog, rồi trứng thành mồi nuôi sâu bọ.

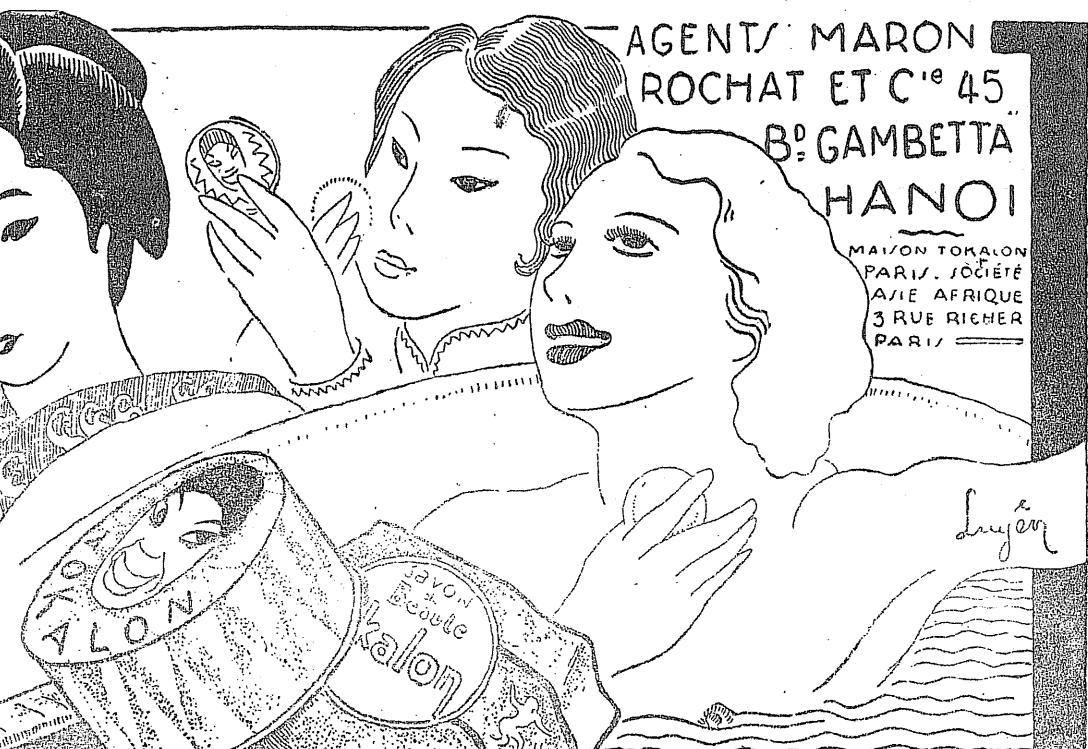
Song, dù thế nào, hễ về tối lỗ mà thấy có trứng của mình là vợ chồng sáo quên hẳn những việc đã xảy ra từ trước. Chẳng biết vì giống đó ngu hay vì lòng quá yêu con nó làm quáng mờ cả mắt, mà vợ chồng sáo chẳng bao giờ tự hỏi: « Cái trứng nằm kệnh trong lỗ kia là trứng của ai? »

Quái gở nhất là 12, 13 hôm sau, cái trứng gửi nở ra một con tu hú con, trùng trực như nắm thịt đỏ hỏn, chẳng tí lông lá nào. Thế mà đôi sáo vẫn tin chẳng con đẻ của mình thì còn là con ai?

(con nưa)

Chàng thứ XII

DAN BA ĐẸP TÂN
THƠI AI CÙNG
DUNG KEM
PHÂN SẮP
SA PHÒNG
TOKALON

NÊN BIẾT PHÁP - LUẬT

Nhiều việc phải mất lâm tiền mà vẫn hỏng là tại không biết làm, hoặc bị lừa, hoặc vì việc mình không có lý cúng mà người ta không chịu nói thật cho mình biết trước.

Khi có việc, nên đến bàn trước với ông Trần Đinh-Trúc Luật-khoa Cử nhân, một nhà chuyên môn về pháp luật đã lâu năm. Số 5, hàng Gia cũ, Rue des Cuirs, Hanoi (Cạnh bến chợ hàng Gia cũ). Buổi tối cũng tiếp từ 8 đến 9 giờ.

THU NỬA TIỀN

LIBRAIRIE
NAM - KÝ

HANOI
17, Boulevard Francis Garnier

Ngày Khai-trường 1er Octobre 1934
sẽ thu nửa tiền thuê sách của độc-giả.

NAM-KÝ THƯ-VIỆN
N. 39, Rue du Lac, Hanoi

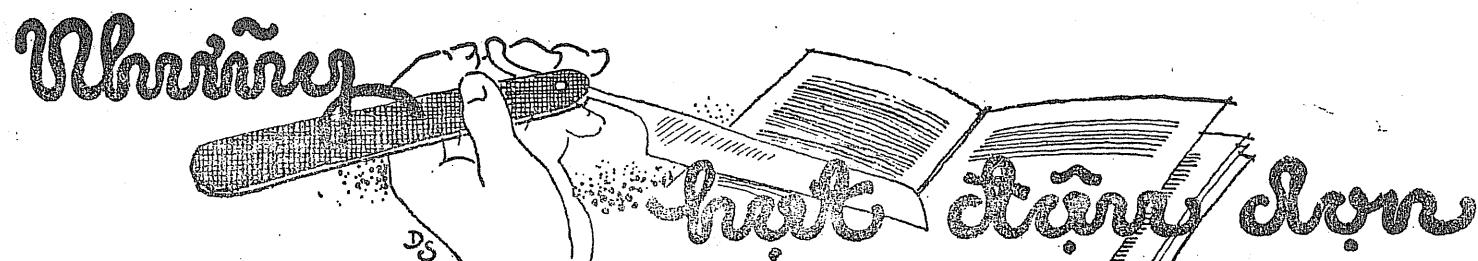
ĐÃ CÓ SÁCH DẠY

VÕ NHẬT

Đủ các miếng đòn biền và lối khóa, gõ rắt ghê-gớm! Hình vẽ rõ-rệt, sách in đẹp đẽ. Giấy ngọt 100 trang khổ lớn, giấy tốt. Giá 0\$50. Ở xa mua lẻ thêm cước 0\$20 (gửi linh hóa trao ngay là 0\$85) Mua ngay kèo lại hết. DẠY VÕ TÀU mìn Thiếu-lâm 5 cuốn 1\$76. VÕ TA 0\$50. VÕ TAY 0\$60.

HỌC CHỮ TÂY VÀ TIẾNG TÂY

Đã in lần thứ ba. Giấy tốt, chữ ta, in đẹp. Dạy từ vần A, tiếng một và có nhiều câu dài để nói truyện, lại dạy cả Mẹo. Sách này nhiều gấp 2 sách khác là về mỗi trang tiếng một i : 4 hàng (cột) nên tuy vẫn bán 3 hao mà rẻ hơn sách khác. (xa thêm cước ở 16 (contre remboursement là 0\$61) đều do NAM-NAM THƯ QUÁN 102, Hàng-Gai. Hanoi xuất-bản, mua buôn có trừ 2%.

Đắng nào cũng được

Văn học tạp chí số 53, « Sám hối » :

... Gió lung lay cành cây
đánh rơi lá vàng đường
như muôn bão người về kẽo
tối...

Mà cũng có thể bảo
người ta ở lại hưởng thú
đêm mát được — nhưng
sự thực thì nó không bảo
giả cả!

Lầm...

Cũng trong bài ấy :

... Cố đi... Ủm... rồi... cố
lại nồi lên mặt sóng, bụng
chứa đầy nước...

Xem thế đủ biết tác giả
chưa chết đuối... bao giờ..!

Bí quá!

Cũng số báo ấy, « Hoa
thơm trong rừng ván » :

... Thế mà chẳng nin
chống chỏi cho nên một cái
sườn luân lý giả đổi dề có
noi dề trốn nấp lương tâm.

Không nói ai cũng biết
ngay câu văn đó là của
ông Phan-văn-Hùm ở Phụ
nữ tân văn.

Ngon quá

Loa số 32, « Sống mà
yêu » :

... Một câu thơm thúy :
giàu sang như miếng mỡ
nồi, có bền chặt gi. chẳng
qua là của một thi đó thôi...

Cái đó thi cũng chưa
chắc: Nhưng nếu giàu sang
là miếng mỡ nồi, thì miếng
mỡ đó hẳn là ngon... ngon
hơn bánh tháng tám.

Ăn lợ

Sao-mai số 34, « Cha
chết lấy con » :

... Mùi thuốc súng hòa
cùng những vũng máu tanh
sắc sụa làm thành một thứ
rượu mạnh mà chẳng cần
ném đến, chỉ ngửi qua cũng
đủ say sưa...

Ngửi qua thì say sưa,
nhưng nếu nếm đến thì còn
say sưa hơn nữa, say đến...
nôn ra mặt.

Lần rời

V. H. T. C. số 53, « Một
bậc thi-nhân đời Cảnh-
hung » :

... Ông làm ván chỉ, cốt
ngụ ý của mình tự ngâm
vịnh cho vui, chứ không
chải chuốt dăng lén báo
chuồng làm quảng cáo cho
văn thơ của mình như hiện
thời...

Nhưng nếu ông ta có
muốn chải chuốt văn đề
dăng lén báo cũng không
thể được. Vì đời bấy giờ
đã làm gì có báo !

Một sự lạ

Sao-mai số 34, « Lời than
của người vợ » :

... Im lặng, tối tăm, chỉ
còn nghe hơi thở ầm ĩ...

Đã làm ỷ thi yên lặng sao
được? Mà sao cô vợ nhỏ
chỗng ấy lại thở ầm ỷ như
một con bò vậy?

Đông-pháp ngủ

Đông pháp số 2746, « Trời
ra tai » :

... Các người trong nhà,
đương lúc đang mơ màng
giấc điệp đều bị lẩn cǎ xuống
đất, tảng đá thấy mình
nằm tro giữa trời.

Ngủ thiếp đến nỗi bao to
như thế mà đến lúc bị lẩn

xuống đất mới tỉnh dậy.
Chỉ tại trước khi đi ngủ,
họ đã chót xem báo Đông-
pháp.

Tim kêu

Nhật-tân số 58, « Một cái
thảm kịch » :

... Ngoài cái thồn thức của
hai trái tim đau đớn, không
còn nghe thấy tiếng gì nữa.

Sao độ rầy lầm trái tim
kêu thessel! Khi nó đậm thình
thình, khi kêu thồn thức,
khi đồ rồn như trống ngũ
liên! Các bà vẫn bây giờ
bị bệnh đau tim mất rồi.

Nhát dao Cao

Ta có câu hát:

Thằng cuội ngồi cây da, để trâu ăn lứa gọi cha ời ời Cha còn cắt cỏ trên trời,
mẹ còn cười ngựa đi chơi cầu vòng. Vậy cha, mẹ và trâu của Cuội đều?

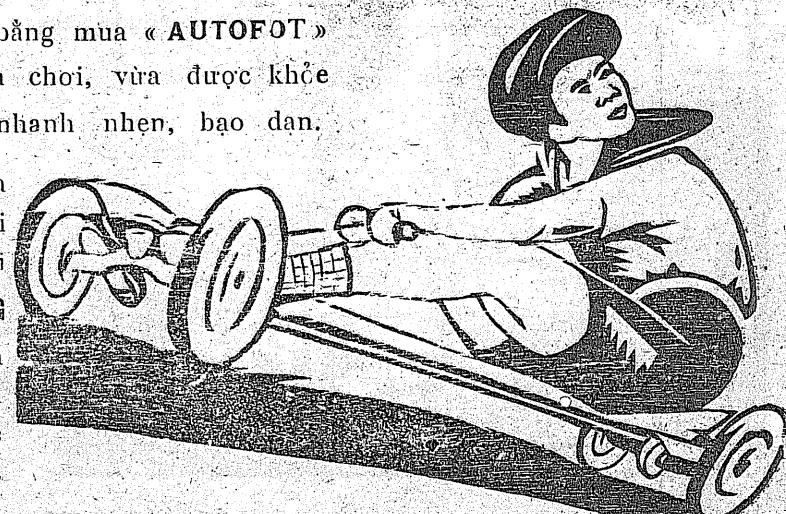
NGĀ NƯỚC TRÊN CAN TẾT TRUNG THU

Không gì bằng mua « AUTOFOT »
cho trẻ con chơi, vừa được khỏe
mạnh lại nhanh nhẹn, bạo dạn.

Bán tại nhà
đóng đồng gỗ cái
kiểu tân thời

PHÚC-LONG

(tức là nhà
Phúc Thành
cũ), ở 43 rue
des Graines
Hanoi.

Bệnh sốt rét ngā-nước, tuy là bệnh thường, thế mà khó chữa, nên chưa thấy thuốc nào công hiệu hoàn toàn, nay mới tìm ra được một thuốc nam để chữa bệnh sốt nóng, sốt rét, sốt cách nhặt, ở nơi làm chướng, nước độc, bị ngā-nước, báng, tích, v.v. gọi là thuốc (Pháp lanh-tán số 2) giá bán 0\$15, chỉ uống một vélà khỏi lèn, tuyệt căn, không tái phát được nữa. Bán tại nhà thuốc NAM-NHÂN-DƯỜNG, 46, phố Phúc-kiến Hanoi, số 140 phố Khách Nam Định, số 62 phố Cầu-dát Hải-phòng, Bảo-hưng Long Phú-thio, Nguyễn-Long phố Nam-môn Ninh-binh, Tam-Hòa Nho-quan, Phúc-hưng-Long Thành-hóa, Vĩnh-hưng-Tường Vinh, Vĩnh-tường Hué, Hoàng-tá Qui-nhơn, Trần-Cảnh Quảng-gãi, Lê-nam-Hưng Phan-thiết, Thanh-thanh, 120 La Somme Saigon, và khắp các đại-lý các tỉnh xứ Đông-dương.

GIA BÁN LẺ LÀ 3\$50 MỘT CHIẾC
BÁN BUÔN TỪ 10 CHIẾC GIỜ LÊN CÓ GIÁ RIÊNG

VIEN-DONG TON-TICH HOI

HỘI TƯ BẢN SEQUANAISE THÀNH BA-LE LẬP NÊN
Công-ty vô danh hùn vốn 4.000.000 phat-lăng
một phần tư đã góp rồi

Hội đặt dưới quyền kiểm-soát của Chính-phủ Toàn-ưu-en Đông-Pháp

Đảng-bà Hanoi số 419

GIÚP NGƯỜI ĐỀ DÀNH TIỀN

Tổng-cục ở Hanoi — 32, phố Paul Bert — Giấy nói số 892
Sở Quản-lý ở Saigon — 68, Bd. Charner — Giấy nói số 1099

BẢNG XỔ SỐ HOÀN TIỀN THÁNG AOUT 1934

Mở ngày thứ năm 30 Aout 1934, tại sở Tổng-cục, số 32 phố Paul Bert, Hanoi, do ông Nazyrella chủ-tọa, ông Trinh-hữu-Sư, Hanoi và ông Yeong Teng, Ha-dông dự tọa, cùng trước mặt quan kiêm-sát của Chính-phủ.

XỔ SỐ	SỐ PHIẾU ĐÃ TRÚNG	DANH SÁCH CÁC NGƯỜI TRÚNG SỐ
Lần mở thứ nhất trúng 5.000 \$		
5.692		M. Lê-văn-Thanh, 126, Rue Mayer, Saigon có phiếu 1.000 p. đã góp được 45 p. trúng linh về 5.000 p. 00
1.654		1.654-A Phiếu này ở Cholon không được hoàn lại vì tiền tháng chưa đóng. 1.654-B M. Hong-Thân-Luy, Saigon có phiếu 500p. đã góp được 32p.50 trúng linh về 500p.
5.368		5.368-1 Phiếu này ở Cholon không được hoàn lại vì tiền tháng chưa đóng. 5.368-2 M. Đỗ-Toán-Luong, Longxuyên có phiếu 200p. đã góp được 9p. trúng linh về 200p.
8.323		5.368-3 Mme Nguyễn-thị-Ngọc, Saigon có phiếu 20p. đã góp được 9p. trúng linh về 200p.
10.162		5.368-4 Mme Nguyễn-thị-Bông, Canton Dinh-Chi, Socstrang có phiếu 200p. đã góp được 9p. trúng linh về 200p.
12.796		5.368-5 Phiếu này ở Giadin, không được hoàn lại vì tiền tháng chưa đóng. Phiếu 200p. ở Longxuyên không được hoàn lại vì tiền tháng chưa đóng.
15.855		Mme Roche, Haiphong có phiếu 200p. đã góp được 6p. trúng linh về 200p.
20.710		M. Trần-văn-Bay, Giadin có phiếu 200p. đã góp được 4p. trúng linh về 200p.
		M. Ho-thuc-Ký, Binhdin, có phiếu 200p. đã góp được 2p. trúng linh về 200p.
		Phiếu này chưa phát hành.
377		377-1 M. Phạm-văn-Truyện, Saigon, có phiếu 200p. đã góp được 13p. trúng linh phiếu miễn trừ 200p. có thể bán lại ngay lấy. 105p. 20
5.188		377-2 M. Phạm-quang-Co, Saigon, có phiếu 200p. đã góp được 13p. trúng linh phiếu miễn trừ 200p. có thể bán lại ngay lấy. 105p. 20
6.127		377-3 Phiếu này ở Saigon không được miễn trừ vì tiền tháng chưa đóng. 377-4 M. Phạm-quang-Nu, Saigon có phiếu 200p. đã góp được 13p. trúng linh phiếu miễn trừ 200p. có thể bán lại ngay lấy. 105p. 20
9.604		377-5 Phiếu này ở Saigon không được miễn trừ vì tiền tháng chưa đóng. 5983-A M. Nguyễn-dinh-Tuy, Songcau có phiếu 500p. đã góp được 20p. trúng linh phiếu miễn trừ 500p. có thể bán lại ngay lấy. 250p.
12.070		5983-B M. Nguyễn-văn-Manh, Saigon có phiếu 500p. đã góp được 20p. trúng linh phiếu miễn trừ 500p. có thể bán lại ngay lấy. 250p.
15.812		6.127-1 M. Chung-văn-Lan, Cholon có phiếu 200p. đã góp được 8p. trúng linh phiếu miễn trừ 200p. có thể bán lại ngay lấy. 103p. 20
20.242		6.127-2 Phiếu này ở Phnom-Penh không được miễn trừ vì tiền tháng chưa đóng. 6.127-3 Mme Hà-thị-Su, Sadec có phiếu 200p. đã góp được 8p. trúng linh phiếu miễn trừ 200p. có thể bán lại ngay lấy. 102p. 00
		6.127-4 Phiếu này ở Phan-thết-không được miễn trừ vì tiền tháng chưa đóng. 6.127-5 M. Miên-Suon, Kompongcham đã góp được 8p. trúng linh phiếu miễn trừ 200p. có thể bán ngay lấy. 103p. 20
		M. Gilon, Brigadier des Douanes, Rach-á/có phiếu 200p. đã góp được 10p. làm một lần trúng linh về 302p. 20
		M. Nguyễn-văn-Bây, Gia-dịnh, có phiếu 200p. đã góp được 4p. trúng linh phiếu miễn trừ 200p. có thể bán lại ngay lấy. 102p. 00
		M. Huỳnh-văn-Sâm, Saigon, có phiếu 200p. đã góp được 2p. trúng linh phiếu miễn trừ 200p. có thể bán lại ngay lấy. 100p. 00
		Phiếu này chưa phát hành.

Lần mở thứ ba phải góp tiền

Kỳ mở số sau định vào ngày thứ năm 28 Septembre 1934 tại
sở Quản-lý Saigon — Cambodge, 68 Bd. Charner, Saigon
Món tiền hoàn lại về cuộc xổ số to nhất kỳ tháng Sep. định là
5.000 \$ cho những phiếu 10.000 \$ vốn

2.500 \$ " 500 \$ "
1.000 \$ " 200 \$ "

Ai cũng có thể mua được

áo Chemisette Cú-chung.

Vì bản-hiệu dệt lấy được

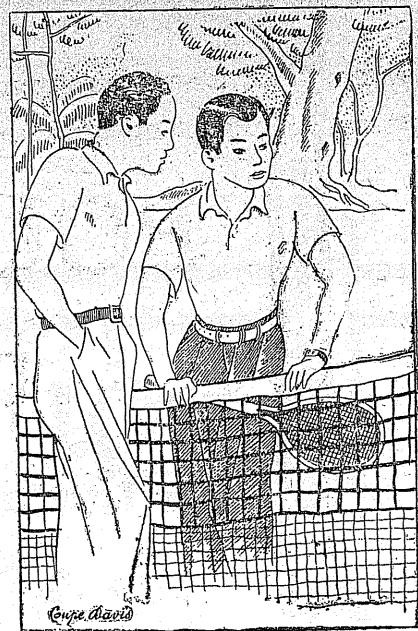
nên chỉ bán có

0\$ 60

và 0, 80

CÚ CHUNG

100 RUE DU CO'ON HANOI

SỮA

NESTLÉ HIỆU CON CHIM

SỨC KHỎE CỦA TRẺ CON

BAO THẦU CHO
CHÍNH-PHỦ PHÁP

Độc quyền bán cho các nhà thương, các
nhà hộ-sinh và các nhà thương binh, v.v.
ở Trung-ky, Bắc-ky và Cao-môn

BÀI HÁT MỪNG BẮC KỲ NAM-TƯU

Ta vè, ta tắm ao ta, Ao ta tắm mát rượu nhà uống ngon
Nghĩ thời sống cạn đá mòn, Ai hay quốc-lúy lại còn có nay

Nam nhân, nam-tưu

Người Annam nay uống rượu annam.

Thật tha hồ cất chén với tri-âm,

Bồ nhớ vụng thương thầm bao những lúc.

Chất gạo có say không nhức óc,

Hoi men cùng nhấp lại mềm môi.

Trái tang thương non nước đầy voi;

Còn chút đó cuộc đời chưa đàng chán.

Rót đầy chén, uống choi cho cạn,

Họ nhà Tiên, nào những bạn Lư-lú-linh.

Yêu nhau một hộp cung tình.

TÂN-ĐÀ NGUYỄN-KHẮC-HIẾU

Công-ty vừa nhận được bài hát trên này của nhà thi-sĩ Tân-đà
gửi mừng. Vậy xin cõi nhời chân-trọng cảm ơn soạn-giả và dâng dē
quốc-dân đồng lâm.

CÔNG-TY RƯỢU VĂN-ĐIỀN lai cǎo

Y-SĨ TRẦN-VĂN-SANG

78e phố hàng Giấy — Hanoi
Trước cửa chợ Đồng-xuân trong sang

Người NAM KỲ mới mở lần thứ nhất:

PHÒNG THẨM BỆNH

CHỮA ĐỦ MỌI BỆNH

Chuyên chữa bệnh phong tinh và đau mắt

Chữa mau chóng khỏi!

Không tốn kém mấy.

CÁC BẠN NÊN MUA NÂM
và cõi động cho nhiều người mua nâm

Tờ báo sẽ đi thẳng
từ người viết đến người đọc.

Lợi cho cả hai bên

Một cái tính nhỏ dù lô rõ: mua
lẻ 52 số = 3\$. 61. Mua nâm 3\$. Lợi
0\$. 64 với 0\$. 36 Phụ-trương vị chí
lợi 1\$. 00 nghĩa là được từ 30%
(không kể các lợi khác nha).

chaussures
D'ENFANTS
pratiques, confortable, higiénique
spécial marche - Eté 1934
Fabrication à la machine.

VANTOAN RUE DE LA SOIE
N° 95 - HANOI

Y-SĨ TRẦN-VĂN-SANG
78e phố hàng Giấy — Hanoi
Trước cửa chợ Đồng-xuân trong sang
Người NAM KỲ mới mở lần thứ nhất:
PHÒNG THẨM BỆNH
CHỮA ĐỦ MỌI BỆNH
Chuyên chữa bệnh phong tinh và đau mắt
Chữa mau chóng khỏi!
Không tốn kém mấy.

POUDRE STOMACHIQUE DU SAINT ANDRÉ

là thuốc rất thần hiệu chữa các bệnh về dạ-dáy.
Chữa được cả chứng đi táo. Không có vị gì độc,
uống lâu không hại, không quen.

ĐÂY MÃY THỰC LÀ THUỐC-TIỆU, UỐNG
BAO GIỜ CŨNG HIỆU NGHIỆM TỨC KHẮC

CÁCH UỐNG : Một hay hai thìa café, hòa vào một
ít nước, uống trước bữa ăn, ai cũng uống được

0 \$ 85 một lọ

Độc quyền bán tại hiệu bào-ché CHASSAGNE
55, Phố Tràng - Tiền, 55 — HANOI